

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL IX • Nr. 2 (414) • Joi 14 ianuarie 1971 • 16 pagini — 1 leu

Au luat ființă primele centre de producere și valorificare a legumelor și fructelor.

Care sînt, la început de drum, coordonatele activității lor?

Interviu cu ing. Ion CEAUȘESCU, secretar general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

— Unul din punctele esențiale ale programului de dezvoltare a legumiculturii în țara noastră, program recent aprobat de conducerea de partid și de stat, îl constituie organizarea centrelor de producere și valorificare a legumelor și fructelor. Care este stadiul actual al acestei importante acțiuni?

— Organizarea centrelor de producție și valorificare a legumelor este acum în plină desfășurare. Este o acțiune complexă, de mare importanță, de care răspund în fiecare județ direcțiile agricole împreună cu uniunile cooperativelor agricole de producție, avînd sprijinul direct al organelor de partid. Ea a început, în primul rînd, în județele cu pondere în ceea ce privește sectorul legumicol — Ialomița, Ilfov, Teleorman, Dimbovița, principalele furnizoare de legume pentru Capitală, precum și Satu Mare, Buzău, Brăila, Constanța, Brașov, Suceava, Harghita, Covasna. În această săptămînă se lucrează intens în celelalte județe, urmînd ca pînă la 20 ianuarie constituirea centrelor să fie definitivată în întreaga țară.

— Ce marchează actul constituirii?

— Îndeosebi stabilirea numărului de centre pe județ, precizîndu-se pentru fiecare în parte suprafața teritorială în care își va desfășura activitatea — circa 1500—2000 ha de legume — precum și a volumului producției pe care urmează să îl realizeze, 15 000—20 000 de tone de legume. Bineînțeles, numărul de centre pe județ diferă în raport cu condițiile caracteristice, locale. În județul Ialomița, de pildă, s-au organizat 5 centre — la Slobozia, Fetești, Călărași, Lehliu și Tîndărei; în județul Ilfov sînt 8 centre — București, Giurgiu, Oltenița, Urziceni, Buftea, Fundulea, Bolintinu și Vidra. În general, s-a mers pe rețeaua fostelor centre de legume și fructe, aducîndu-se, acolo unde este necesar, îmbunătățirile cuvenite, astfel încît aceste unități cu un conținut absolut nou, să corespundă cerințelor economice, dar și celor sociale sau chiar tradiționale din județ.

— Acum, cînd centrele de producere și valorificare a legumelor pornesc la drum, ni se pare bine venită o precizare a atribuțiilor pe care ele le au și a criteriilor după care își organizează activitatea.

— Așa cum s-a mai arătat și cu alte prilejuri, aceste centre sînt unități de stat, care funcționează pe principiul gestiunii economice interne. Înființarea lor a apărut, din necesitatea obiectivă a asigurării unei răspunderi unice atît pentru producerea cit și pentru valorificarea legumelor și fructelor, pe baza unor relații directe cu producătorii din zonă: cooperativele agricole, întreprinderile agricole de stat, producătorii individuali. Centrul este acela care, pe baza indicatorilor planului de stat, urmărește, coordonează direct și răspunde de producție (cantitate, calitate, eșalonare) în raza sa de activitate, asigurînd fondul central de legume necesar aprovizionării locale, industriei prelucrătoare, exportului sau unităților în alte județe.

Avînd în vedere complexitatea activității ce trebuie să se desfășoare în astfel de centre, conducerea lor se încredințează celor mai buni specialiști din județul

respectiv, oamenilor cu experiență, buni organizatori și, totodată, buni economiști.

Activitatea centrelor va fi coordonată pe plan județean de către un organ special, funcționînd pe principiul gestiunii economice proprii, răspunzător pentru realizarea și valorificarea producției — de legume, cartofi, fructe și struguri de masă — din județ, destinată constituirii fondului de stat.

— Deoarece aceste centre nu dețin suprafețe proprii de cultură pentru obținerea de legume-marfă, pe ce bază sînt reglementate relațiile cu unitățile producătoare?

— Pe baza contractelor economice — de preferință pe termen lung — 3—5 ani, pe care centrul le încheie cu întreprinderile agricole de stat și cu cooperativele agricole pe terenurile cărora se asigură producția, prin fermele specializate în acest scop.

În funcție de particularitățile sociale și economice ale fiecărei zone, relațiile dintre centru și unități de producție pot fi de cooperare (cu fiecare unitate în parte sau cu asociații intercooperatiste) sau de asociere. În acest ultim caz, cu centrul se pot asocia fie întreprinderi agricole de stat sau cooperative agricole, fie asociații intercooperatiste, unitățile respective participînd material la dezvoltarea centrului, a fermei cu care s-au asociat implicit la beneficii.

În cazul centrelor constituite pînă acum s-a mers, arpoape în totalitate, pe calea cooperării direct cu unitățile de producție. Într-o serie de județe însă, cum sînt Prahova, Dolj, Ialomița, există preocupări și pentru constituirea unor asociații legumicole și integrarea lor cu anumite centre.

— O dată constituite, centrele au acum în față un program deosebit de bogat în acțiuni. Cu ce dotație pornesc ele la drum și cum trebuie ea folosită și lărgită?

— Așa cum s-a prevăzut, prin sistemul de organizare, aceste centre trebuie să dispună de o serie de sectoare: de pro-

(Continuare în pag. a 7-a)

La întreprinderea intercooperatistă de sere Vitan-Birzești din Capitală, atenția specialiștilor este îndreptată acum, în perioada de iarnă, spre asigurarea unor condiții optime de vegetație culturilor de roșii și castraveți. În acest scop, se urmăresc permanent temperatura și umiditatea aerului.

Foto: C. DUMITRU

În acest număr:

(ÎN PAGINA A 3-A)

Convorbire cu ing. Constantin BULUGIU, director al Direcției agricole a județului Mehedinți

**PROFILARE,
CONCENTRARE,
SPECIALIZARE
PE BAZE
FUNDAMENTATE**

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Nr. 2 (414)

Joi, 14 ianuarie 1971

SUMAR

- **AGRICULTURII — UN SORTIMENT LARG DE PESTICIDE EFICACE** (pag. 4)
- **PUTEM EXPLOATA MAI INTENS INCINTELE INDIGUITE DACA...** (pag. 5)
- **Cîteva concluzii ale ședinței Secției de cultura plantelor a Academiei de științe agricole și silvice : O NECESITATE — DEZVOLTAREA CERCEȚĂRIILOR DE AMELIORARE ȘI GENETICĂ** (pag. 6)
- **Opinii : TRATAMENTE FITOSANITARE LA AVERTIZARE, DAR ÎN FUNCȚIE DE CONDIȚIILE LOCALE** (pag. 7)
- **Pentru realizarea Programului național de dezvoltare a zootehniei : FURAJE DE CALITATE — HRĂNIRE RAȚIONALĂ, EFICIENTĂ** (pag. 8)
- **Prin cîteva ferme zootehnice din județul Prahova: GÎNDURI LA ÎNCEPUT DE AN** (pag. 9)
- **În atenția silvicultorilor : REUȘITA CULTURILOR SPECIALE PRODUCĂTOARE DE LEMN PENTRU CELULOZĂ** (pag. 10)
- **EXAMINÎND DIAGRAMA CONTRACTULUI COLECTIV** (pag. 11)
- **Puncte de vedere : ÎN ACTIVITATEA DE FORMARE A CADRELOR PENTRU AGRICULTURĂ — APTITUDINILE, PE PLANUL ÎNȚII !** (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRĂDURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Anton STOIANOVICI; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Scintei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scintei”.

40 000

BLOC-NOTES

INFORMAȚII

PROTOCOALE DE COLABORARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Delegația bulgară de specialiști în domeniul agriculturii, condusă de Dimităr Iurukov, adjunct al ministrului agriculturii și industriei alimentare, care ne-a vizitat țara, a părăsit vineri Capitala. Membrii delegației au avut convorbiri cu Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, și au vizitat unități agricole de stat și cooperatiste, complexe zootehnice și stațiuni experimentale. Cu acest prilej a fost semnat protocolul de colaborare tehnico-științifică între cele două ministere

★

Vineri a fost semnat protocolul de colaborare științifică între Academia de științe agricole și silvice din țara noastră și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al R.P. Ungare. Protocolul prevede o tematică de cercetare științifică ce urmează să fie realizată pe baza colaborării, în perioada 1971-1975, precum și vizite reciproce ale unor oameni de știință, schimburi de material biologic și documentar.

Din partea Academiei de științe agricole și silvice, protocolul a fost semnat de acad. prof. Grigore Obrejanu, vicepreședinte al acestui for, iar din partea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al R.P. Ungare de Nagy Zoltan, director în ministerul de resort.

AU ÎNCEPUT EMISIUNILE-LECȚIE LA TELEVIUINE

Ieri 13 ianuarie, au început emisiunile-lecții, organizate de Televiziunea română, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pentru lucrătorii din agricultură. Așa cum am mai anunțat, lecțiile vor fi programate săptăminal, în zilele de miercuri, joi și vineri, dimineața, între orele 10-11.30 ele avînd menirea de a sprijini cursurile de instruire și perfecționare profesională care se desfășoară în unitățile agricole în perioada de iarnă.

Emisiunile-lecții vor trebui vizionate de lucrătorii din toate unitățile agricole coo-

peratiste și de stat, în care scop organele agricole au datoria să asigure condițiile necesare. Sub îndrumarea specialiștilor, lecțiile vor fi urmate de discuții, în vederea aprofundării cunoștințelor predate.

AVICULTORII ÎN CONCURS

Ieri au început la Mangalia — Constanța, consfătuirea și faza finală a concursului „Cel mai harnic și priceput crescător de păsări”, organizate de C.C. al U.T.C. în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

ȘEDINȚĂ DE REFERATE

În ziua de 7 ianuarie, la Ministerul Agriculturii și Silviculturii a avut loc o ședință de referate a Laboratorului central pentru controlul nutrețurilor, în cadrul căreia au fost prezentate noi formule de nutrețuri combinate și premixuri destinate animalelor din marile unități industriale de creștere.

A doua zi, participanții la consfătuire au luat cunoștință, la sediul laboratorului central de la Băneasa, de metodele de analiză și utilajele de producere a premixurilor.

EXPOZIȚIE DE PORUMBEI

O veste importantă pentru columbophilii. După cum știm informați, ieri s-a deschis în Capitală, în strada Brezoianu nr. 23-25, a doua expoziție națională columbophilă. Expoziția va funcționa pentru public pînă la 20 ianuarie, urmînd ca între 13 și 15 ale lunii să fie prezentați porumbeii călători, sport și standard, iar între 16 și 20 să fie expuși porumbeii de ornament și de agrement.

CREȘTE FAMILIA TRACTOARELOR ROMĂNEȘTI

Aflăm că, zilele trecute, pe porțile Uzinei de tractoare din Brașov a ieșit primul lot din noul tip de tractor pe șenile S-445, destinat lucrărilor pe terenuri accidentate și celor din zonele de munte. În 1971 urmează să fie produse peste 2 000 de tractoare din tipul amintit.

Ni se comunică, de asemenea, că în prezent specialiștii și muncitorii uzinei se pregătesc în vederea trecerii la fabricația de serie a unui alt tip de tractor, cel cu încărcător frontal — I.F.S.-651. Acesta va fi utilizat pentru lucrările ce se efectuează în domeniul construcțiilor precum și pentru încărcarea materialelor în vrac.

PROFIL

„A fi bun specialist înseamnă, înainte de toate, a lua decizii în perfectă cunoștință de cauză, a avea discernămintul necesar de a alege din zecile de soluții posibile pe cea care corespunde cel mai bine specificului unității în care lucrezi”.

E un gînd, dar și un crez al lui Gheorghe LEONIDA, inginerul șef al cooperativei agricole din comuna Greaca, județul Ilfov. Iar țărăniile cooperatori din această bine cunoscută localitate își pot aduce nemărate argumente prin care să-ți demonstreze că inginerul șef al cooperativei lor ia, cu adevărat, întotdeauna deciziile cele mai potrivite; fie că s-ar referi la semăntul griului, fie la executarea arăturilor de toamnă, fie la stropitul sau la celelalte lucrări de întreținere a viilor. Căci, de fiecare dată, îndeosebi cînd au existat probleme mîi dificil de rezolvat, deciziile tehnice și acțiunea personală a inginerului șef au cîntărit greu în balanță. În vara trecută, de pildă, în perioada stropirilor în vii, numai intervenția energică și operativă a acestuia a dus la procurarea aparatului și substanțelor necesare și, ca urmare, la salvarea recoltei. Un sprijin tehnic permanent, susținut, primesc din partea inginerului-șef și lucrătorii din cadrul fermei zootehnice a cooperativei.

Și, dacă în prezent în cooperativă se organizează o nouă fermă pentru culturi de cîmp și se fac pregătirile necesare în vederea extinderii cu încă zece hectare a plantației de viță de vie, merite de seamă în această privință revin și inginerului Gheorghe Leonida, pentru care bunul mers al unității în care lucrează coincide cu propriile aspirații profesionale.

SPECIALIȘTI, CADRE TEHNICE, LUCRĂTORI DIN AGRICULTURĂ ȘI SILVICULTURĂ!

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA“

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

SCRISORI

● La cooperativa agricolă din comuna Luna, județul Cluj, s-a cosit și la finele lui decembrie 1970, socotindu-ne, poate pe bună dreptate, ultimii din țară care am executat această lucrare anul trecut.

Prin aceasta vrem să subliniem calitățile „FIRUȚEI” (Festuca Pratensis), care crește foarte bine și în sezonul rece, mai cu seamă dacă terenul este bine fertilizat cu îngrășăminte organice și chimice. Fără îndoială că iarna ușoară a favorizat creșterea masei verzi și în această perioadă. Această excelentă plantă furajeră crește și sub zăpadă. În perioada secetoasă însă este necesară irigația.

Specific că în unitatea noastră „firuța” e cultivată pe o suprafață mai mică, de circa 3 ari, care ne asigură masa verde pentru păsările de curte și pentru porci.

Semănată în luna martie 1970, această graminee s-a dezvoltat repede, asigurînd în anul trecut 7-9 coase (la aproximativ 5 cm înălțime). Se înțelege că ne-a interesat continuu recoltarea de

masă verde fragedă, care, pe lângă faptul că este mai bogată în substanțe proteice, are un conținut ridicat în vitamine.

Dar, lăsînd la o parte mica experiență la nivelul restrîns al unității, socot că plantei respective ar trebui să i se acorde mai multă importanță, întrucît în afară de o producție bună de fin de calitate, asigură pășune, mai ales pentru ovine, pînă toamna tîrziu. (Ing. N. NAȘETER).

● Printre cele 17 consilii intercooperatiste organizate în județul Neamț, se numără și cel care cuprinde cooperativele din Cîndești, Rediu și Borlești.

Dintre primele măsuri hotărîte de curînd de către consiliu, una se referă la dezvoltarea îngrășării berbecuților de către cooperativa din Borlești, sporirea numărului vacilor de lapte la cooperativa din Rediu și modernizarea unei mari ferme de creșterea și îngrășarea taurinelor, la cea din Cîndești.

Începuturile s-au și făcut. Chiar în ultimele săptămîni, la Cîndești au fost aduși 300 de taurăși care, foarte bine îngrijiți, obțin zilnic un spor de greutate de cîte 750 de grame. Consiliul intercooperatist a mai hotărît să creeze, cu forțe comune, o livadă pe 400 de hectare. De asemenea, se vor iniția în

comun importante acțiuni în vederea combaterii dăunătorilor și împrăștierea îngrășămintelor chimice și a erbicidelor la cultura cartofului, încheindu-se contracte în acest scop cu aviația utilitară. De altfel, tarlalele celor trei cooperative, pregătite spre a fi cultivate cu cartofi în 1971, sînt amplasate în continuare, încît lucrările respective se vor putea executa în cele mai bune condiții (Tache VASILACHE).

● Fermele de stat din județul Suceava au încheiat anul 1970 cu un bilanț rodnic. Ele au realizat și depășit efectivele de vaci și producțiile de lapte planificate, în condițiile reducerii prețului de cost.

De notat că fermele respective au dat peste plan mai bine de 7 000 hl de lapte, iar efectivul de vaci prevăzut a fost depășit cu 78 de capete. Cele mai bune rezultate au fost obținute de fermele din I.A.S. Suceava, Rădăuți și Fălticeni.

Ferma de la Cămărzani, de pildă, a depășit planul anual de lapte cu 906 hl, cea de la Dumbrava cu 747 hl, iar cea de la Siret cu 240 hl.

Printr-o bună aprovizionare, fermele și-au asigurat necesarul de furaje pentru iarnă, premisa obținerii unor producții ridicate de lapte în anul 1971 (Octavian ZUSS).

— Ce s-a întreprins până în prezent în acest domeniu și ce acțiuni se au în vedere, în perspectivă, în județul Mehedinți?

— Datorită poziției lui geografice, județul nostru dispune de o diversitate de forme de relief și tipuri de sol. Predominante rămân însă platoul și colina pre-montană. Aceste două forme de relief dețin circa 80 la sută din suprafața județului. Restul este câmpie și Lunca Dunării.

La zonarea producției am pornit, firește, de la aceste considerente. Cernoziomul sudului, care în viitor va fi udat de cele trei sisteme de irigații — Crivina —

de dezvoltare a agriculturii și a ramurilor care folosesc ca materie primă produsele acestui sector. În jurul fabricii de conserve de la Calafat, de exemplu, care va prelua anual 10 000 tone de legume, în special tomate, se dezvoltă ferme specializate la cooperativele Obârșia de cîmp, Salcia, Gîrla Mare, Pristol și Oprisor.

Pentru folosirea cu maximum de eficiență a investițiilor, a specialiștilor, a mecanizării și chimizării s-a trecut la specializarea și concentrarea producției în unități și ferme. Astfel, producția de legume a fost concentrată în 30 de coope-

bile la cultura soiei și a sfeclei de zahăr.

Acțiunea de profilare, concentrare și specializare vizează și celelalte domenii. Pe baza dezvoltării culturilor furajere irigate (porumbul, lucerna și soia) în sud se vor înființa mari ferme zootehnice, în special de porci și vaci de lapte. La Gîrla, Salcia și Gemeni, de exemplu, au fost înființate trei asociații de creștere și îngrășare a porcilor în circuit închis, în care urmează să se realizeze jumătate din necesarul de porci grași al județului. Vacile de lapte au fost concentrate în 18 ferme specializate, cu efecti-

specializate în cooperativele învecinate — Dina Mică și Dina Mare, Braniște, Vlădaia — realizându-se, până la sfîrșitul cincinalului, circa 2 000 ha de vie. Totodată, sînt în curs de organizare ferme pomicole specializate la Căraguiești, Ilovăț, Broșteni, Șișești, Izvorul.

Specializarea producției va permite introducerea mecanizării complete a lucrărilor, de la semănat pînă la recoltat. Realizarea acestui deziderat se va îndeplini pe măsura completării secțiilor cu seturile de mașini necesare. Începutul a fost făcut. Astfel, în 1970 s-a mecanizat complet cultura porumbului pe 2 000 ha, față de 700 ha cite au fost realizate în anul 1969.

În viticultură și pomicultură avem un tractor circa 50 ha și respectiv 75 ha, fapt care nu ne-a permis să mecanizăm multe lucrări la aceste două culturi. În anul curent, prin completarea parcului cu încă 20 de tractoare viticole și 5 pomicole, cu setul complet de mașini, încărcătura medie pe tractor se va reduce considerabil, iar mecanizarea se va diversifica.

În acțiunea de profilare au fost prinse și cooperativele din nordul județului, care vor dezvolta în special secții anexe. Intenționăm să înființăm ateliere intercooperatiste care să folosească mult mai eficient decît pînă în prezent resursele locale cum ar fi: varul, răchita etc. Specialiștii în confecționat carpe și covoare vor fi grupați în ateliere intercooperatiste. Alte cooperative se vor specializa în construcția de prefabricate (stîlpi, șpalieri etc). Acestea sînt doar cîteva din acțiunile ce se vor întreprinde. Cooperativele pot să găsească însă și alte resurse prin care să-și sporască veniturile.

Amplasarea fiecărei activități agricole în condițiile economice cele mai favorabile, concentrarea și specializarea producției agricole, introducerea tehnologiilor moderne vor permite realizarea unor sporuri însemnate de producție pe unitatea de suprafață sau pe animal furajat, a unor costuri mai reduse. Pe o asemenea bază se va asigura dezvoltarea mai rapidă a unităților, creșterea nivelului de trai al țărănimii cooperatiste din județul Mehedinți.

C. STĂNESCU

Gospodărirea rațională, cu maximă eficiență a pămîntului și a celorlalte resurse de creștere a producției agricole implică o acțiune fundamentată de profilare, concentrare și specializare a producției. Fără o orientare clară a producției și o organizare corespunzătoare posibilităților locale, în corelație cu cerințele economiei naționale, nu se poate realiza progresul scontat, în ritm rapid.

PROFILARE, CONCENTRARE, SPECIALIZARE PE BAZE FUNDAMENTATE

Convorbire cu ing. Constantin BULUGIU, director al Direcției agricole a județului Mehedinți

Vînul Mare, Galicea-Cetațe și Grăia-Cusum — ne-a determinat să amplasăm aici culturile care dau producții mari, cum ar fi porumbul, soia, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, legumele și lucerna. Extinderea culturilor furajere, în special a lucernei irigate, ne va permite să dezvoltăm, tot aici, cele mai puternice ferme și complexe zootehnice.

În a doua zonă, unde predomină solurile brun-roșcate și cele degradate, forța de muncă este din ce în ce mai deficitară. Ca urmare, aici au fost amplasate în special culturile care necesită un procent ridicat de mecanizare. În a treia zonă (colinară — pre-montană) pe solurile unde totuși se poate face agricultură, vom cultiva în deule și, îndeosebi, lucernă (în zona pre-montană se va concentra peste 30 la sută din suprafața afectată acestei culturi).

— Paralel cu acțiunea de zonare a producției pe teritoriul județului are loc profilarea, concentrarea și specializarea producției în cooperativele agricole. Care a fost sprijinul direcției agricole în acest sens?

— Vorbind de profilare, de modul concret de realizare a ei în cooperativele agricole trebuie să arătăm că am mers pe linia orientării generale primite din partea Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Practic s-a determinat gradul de favorabilitate al fiecărei culturi și specii de animale, amplasarea lor făcîndu-se acolo unde există condiții optime de dezvoltare. Pornind de la aceste considerente, fiecare cooperativă în parte a întocmit o schiță de profil. La întocmirea ei s-au avut în vedere direcțiile de specializare, proporțiile de dezvoltare a sectoarelor de producție, condițiile ecologice, urmărindu-se ca în fiecare unitate să se cultive acele plante și să se crească acele animale care să asigure maximum de producție la unitatea de suprafață, cu cheltuieli minime. Schițele de profil ale unităților au fost întocmite în concordanță cu etapele

de dezvoltare a agriculturii și a ramurilor care folosesc ca materie primă produsele acestui sector. În jurul fabricii de conserve de la Calafat, de exemplu, care va prelua anual 10 000 tone de legume, în special tomate, se dezvoltă ferme specializate la cooperativele Obârșia de cîmp, Salcia, Gîrla Mare, Pristol și Oprisor.

Avantajele specializării și concentrării producției au fost demonstrate elocvent de rezultatele înregistrate în acest an. Cele 12 ferme de care aminteam au livrat statului 36,5 tone de legume față de 19,5 tone cite erau planificate. Concentrarea culturii porumbului în zona cu favorabilitate maximă a permis realizarea, în condițiile acestui an, a unor producții deosebite, de circa 5 000 kg de boabe la ha, fără irigare. S-au obținut, de asemenea, rezultate remarcabile

ve cuprinse între 300 și 400 de capete.

Colinele oferă condiții deosebite pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. Pînă nu de mult, în această zonă existau ferme viti-pomicole care, desi cuprindeau doar două culturi, nu înlesneau folosirea completă a mașinilor și tractoarelor și nici specializarea forței de muncă. Din anul viitor, folosind avantajele create de îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii cooperatiste, vom trece și în acest sector de activitate la concentrarea și specializarea producției. Încă de pe acum se conturează un viitor bazin viticol. Cooperativele din Orevița, Corlățel, Bălăcița dispun în prezent de 1 000 ha de vie, organizate pe ferme. În viitorii 2—3 ani vor lua ființă și alte ferme

Nu peste multă vreme, cooperatorii vor dezbate în adunările generale activitatea desfășurată pînă în prezent, planul de producție și financiar pe anul curent, măsurile de perfecționare a conducerii și organizării producției. Pentru a se putea lua deciziile cele mai potrivite este nevoie de pregătirea atentă a dărilor de seamă, de întocmirea judicioasă a planurilor, de conturarea soluțiilor optime — organizatorice, tehnice, economice — menite să determine ridicarea pe o treaptă superioară a activității în cooperativele agricole. În fotografie: Consiliul de conducere al C.A.P. Baba Ana, județul Prahova, pregătind darea de seamă pentru adunarea generală.

Foto: C. DUMITRU

CURIER ECONOMIC

COMPETENȚE ȘI RĂSPUNDERI SPORITE

la avizarea și aprobarea indicatorilor tehnico-economici și a documentațiilor tehnico-economice pentru investițiile din sectorul cooperatist al agriculturii.

Prin Ordinul ministrului agriculturii și silviculturii nr. 2 520 din 8 octombrie 1970 au fost stabilite competențele privind avizarea și aprobarea indicatorilor tehnico-economici și a documentațiilor tehnico-economice pentru lucrările de investiții ce se realizează în agricultură și în silvicultură.

Recent, Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România a adoptat o Hotărîre privind unele măsuri referitoare la întocmirea documentațiilor tehnice pentru unele lucrări de investiții și reparații. Este vorba de H.C.M. nr. 1 875 din 23 decembrie 1970.

Această hotărîre prevede că investițiile ce se execută în sectorul cooperatist, cu credite de la stat, vor fi admise la creditare pe baza cererii de credite (din care să rezulte necesitatea și eficiența investițiilor, posibilitatea de executare a acestora și de rambursare a creditelor) însoțite de un deviz sumar, care să cuprindă lucrările și valoarea lor. Coreerea de credite și devizul vor fi semnate de conducerea unității agricole cooperatiste, iar devizul și de constructor, pentru lucrările ce se execută în antrepriză. Pentru aceste investiții nu se mai aplică dispozițiile privind elaborarea, avizarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice prevăzute la art. 45, alineatul 2 din H.C.M. nr. 900/1970. De la prevederile de mai sus fac excepție complexele agrozootehnice de tip industrial.

În temeiul prevederilor acestei hotărîri a fost emis Ordinul Ministrului Agriculturii și Silviculturii nr. 3 308 din 29 decembrie 1970, prin care se modifică unele competențe privind avizarea și aprobarea indicatorilor tehnico-economici și a documentațiilor tehnice prevăzute în Ordinul ministrului nr. 2 520 din 8 octombrie 1970. În noua formulare a articolului 2 din acest ordin se prevede că investițiile pentru complexele agrozootehnice de tip industrial din sectorul cooperatist (ce se realizează cu folosirea de credite acordate de stat) se execută pe bază de documentații tehnico-economice elaborate conform prevederilor H.C.M. nr. 900 din 1970 și urmează același regim de avizare și aprobare ca investițiile de stat. Competențele de avizare și aprobare a indicatorilor tehnico-economici și a documentațiilor tehnico-economice pentru investițiile din sectorul cooperatist (care se realizează din credite de stat și fonduri proprii) sînt următoarele: în cazul complexelor agrozootehnice de tip industrial, de valori care merg pînă la 10 milioane lei, avizarea se face la C.T.S. — Direcția agricolă județeană și C.T.S. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, aprobările fiind date de aceleși organe ca în cazul valorilor mai mici de 10 milioane de lei. Pentru restul investițiilor, lucrările se vor executa în baza documentațiilor elaborate conform H.C.M. nr. 1 875 din 12 decembrie 1970, ne mai aplicîndu-se dispozițiile privind elaborarea, avizarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice prevăzute la art. 45, alineat 2 din H.C.M. nr. 900/1970.

Temele de proiectare pentru complexele agrozootehnice de tip industrial ce se realizează în sectorul cooperatist pe baza tehnologiilor directive elaborate de M.A.S. — după cum se precizează în formularea modificată a art. 7 din Ordinul nr. 2 520 — se avizează de consiliul tehnico-științific al direcției agricole județene și se aprobă de directorul direcției agricole. Temele de proiectare pentru proiectele tip, directive și refolosibile se avizează de C.T.S. ale unității centrale beneficiare și se aprobă de conducătorul acesteia. La elaborarea și avizarea temelor de proiectare se va solicita colaborarea institutelor și stațiilor de cercetări agricole. Răspunderea pentru elaborarea la timp și conținutul temei aparține beneficiarului (titularului).

Proiectele de execuție — după cum se precizează în articolul 10 (al Ordinului ministrului nr. 2 520) modificat prin Ordinul 3 308 din 29 decembrie 1970 — se elaborează pe răspunderea organizațiilor de proiectare. Beneficiarii de investiții le vor aproba după verificarea lor din punct de vedere al încadrării în prevederile studiului tehnico-economic.

Agriculturii — un sortiment larg de pesticide eficiente

Pesticidele au o importanță deosebită în combaterea buruienilor, în apărarea sănătății și integrității culturilor, în obținerea unei calități superioare a produselor. Pentru asigurarea necesarului, respectiv a unui sortiment mai bogat de antidăunători și erbicide, în cincinalul actual vor fi făcute eforturi mari de economie națională, în speță de Ministerul Industriei Chimice. Iată direcțiile de dezvoltare în acest domeniu.

Cunoscând cerințele, Ministerul Industriei Chimice a analizat posibilitățile de asigurare a sortimentelor și cantităților solicitate și a prevăzut realizarea unor instalații fiindu-se, desigur, seama de materialele prime, de economicitatea fabricării acestor produse și de posibilitatea realizării unei game de sortimente cât mai largi în aceleași instalații. Sortimentele care nu pot fi obținute în țară sau care sînt solicitate în cantități ce nu justifică economic realizarea unor instalații industriale vor fi asigurate prin schimburi reciproce de produse chimice cu țările socialiste sau de la unele firme din alte țări.

Din analiza necesarului de pesticide și a posibilităților de realizare rezultă că la insecticide sînt luate în considerare 22 sortimente. Din acestea, 12 sînt în producția curentă, 4 se vor produce pe bază de cercetări proprii, 6 se vor procura din import. Astfel se va ajunge ca, în 1975, să se fabrice în țară 82% din necesarul de pesticide al agriculturii.

Specialiștii în domeniu dezbăt de cîva timp problema folosirii în continuare a D.D.T.-ului. Deocamdată nu s-a ajuns la o concluzie definitivă.

Se cunoaște că acest produs are unele inconveniente. Datorită folosirii sale îndelungate, numeroase insecte au dobîndit rezistență la acest insecticid, tratamentele devenind ineficace (cazul gîndacului de Colorado, mai ales în zonele de vest, unde culturile au fost tratate timp de 10 ani, cazul omidei păroase a dudului etc). Înlocuirea se impune și din cauza unei acumulări, în timp, a D.D.T.-ului în produsele agricole, fapt care duce la o oarecare scădere a calității acestora. Iată de ce, folosirea D.D.T.-ului va fi redusă în următorii ani, treptat, astfel ca, în cele din urmă, să fie înlocuit total, locul său urmind să fie luat de Carbaril (Sevin) care se va realiza pe baza cercetărilor din țară. Pînă atunci, partea de D.D.T. eliminată din consumul de pesticide al agriculturii va fi compensată cu Lindan și produse organofosforice (Carbotox, Fosfotox R și E) din producția internă.

Menționăm că în perspectivă se va reduce și consumul de Hexaclorociclohexan (H.C.H.) pe seama creșterii producției de Lindan, care este superior H.C.H., deoarece nu dă miros produselor tratate, are un spectru mai larg de folosire și o eficiență mai ridicată. În viitor, și produsele pe bază de H.C.H. tehnic vor fi treptat înlocuite, pentru considerentele arătate mai sus.

Etilparationul, insecticid important, deosebit de toxic, dar strict necesar acum (condiționează producția de fructe libere de păduchele de San José) va fi și el înlocuit treptat cu Metil-paration și Bromofos + Fenclorfos, pentru care se vor mări corespunzător capacitățile instalațiilor.

O diversificare importantă este prevăzută și în cazul fungicidelor.

Prin protocolul încheiat de M.I.Ch. și M.A.S. s-a stabilit că sînt necesare 22 sortimente de fungicide. Trei sînt în producția curentă, 7 vor fi realizate pe bază de cercetări proprii iar restul se vor procura din import. Efortul pe care îl face M.I.Ch. va permite ca în 1975 să se asigure, din producție internă, aproape 70% din necesarul de fungicide. M.I.Ch. va depune eforturi deosebite pentru ca în acest cincinal să creeze condițiile pentru fabricarea Captanului și Faltanului a căror realizare o urmărește de mult timp. Acesta este necesar întrucît produsele de mai sus sînt foarte utile pentru obținerea fructelor cu calități su-

perioare. În scopul reducerii pe cît posibil a consumului de cupru (material deosebit de prețios) s-a prevăzut înlocuirea parțială a sulfatului de cupru cu Oxiclorură de cupru.

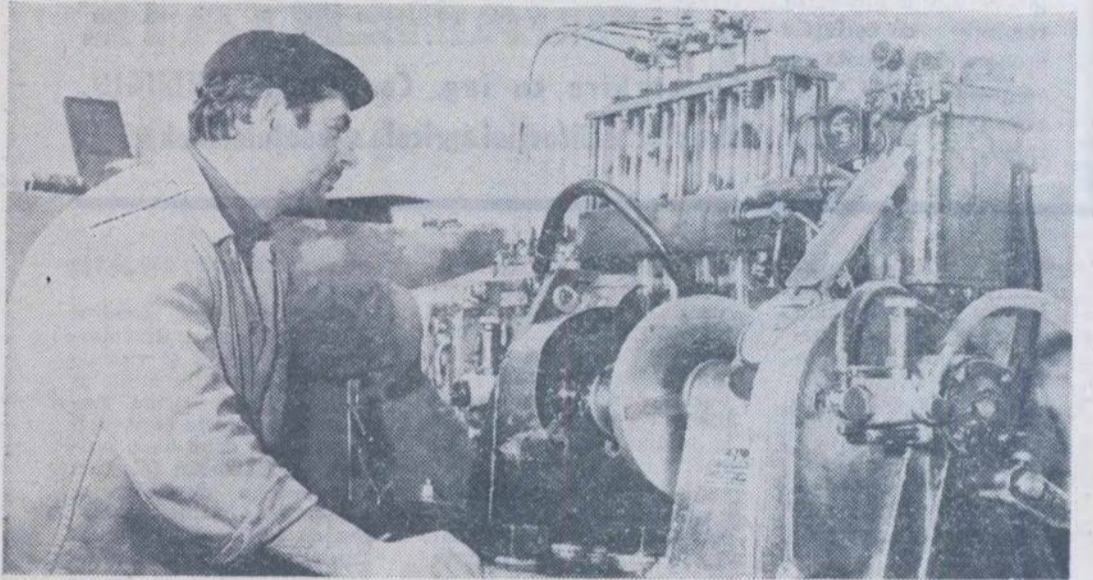
Agricultura contemporană are în vedere, pe lîngă mecanizare, irigare, fertilizare și o largă extindere a erbicidelor, metodă care conduce la economie de muncă, la sporuri importante de producție. Și în acest domeniu vor surveni în cincinalul actual nou-țări.

Din cele 25 sortimente de erbicide necesare, în producția curentă există două. Se vor face însă eforturi pentru lărgirea producției indigene de erbicide. Astfel, alte 4 sortimente se vor realiza, în cursul cincinalului, pe bază de cercetări proprii. Restul se va procura din import. În 1975 se va produce în țară aproximativ 44% din necesarul de erbicide. Se are în vedere trecerea fabricației pe esteri și amine ai acidului 2,4-D, apoi realizarea pe bază de tehnologie proprie, în aceeași instalație, a Prometrinului și Igranului precum și trecerea la producția indigenă de „Sultan”, „Ro-Neet”. „Ordram”, care prezintă o importanță

deosebită pentru combaterea buruienilor la cultura porumbului, sfeclei de zahăr și orezului, culturi pentru întreținerea cărora este nevoie de un volum mare de brațe de muncă. Pe măsură ce vor apărea noi produse în acest domeniu și, respectiv, după experimentările pe care le va efectua M.A.S., industria chimică va acționa în sensul asimilării în producție sau procurării acelor tipuri de erbicide care se vor dovedi corespunzătoare din punct de vedere calitativ.

În cincinalul actual, chimia va face, așadar, însemnate eforturi pentru a asigura agriculturii un sortiment tot mai larg de pesticide cu eficiență ridicată. Îndeplinirea programului stabilit va spori considerabil aportul chimiei la dezvoltarea pe baze intensive a agriculturii, la realizarea unor producții tot mai mari, de o calitate superioară.

Petre OLTEANU
directorul
Direcției planificării
și dezvoltării
din Ministerul
Industriei Chimice

În toate stațiunile de mecanizare a agriculturii au loc intense pregătiri pentru campania agricolă de primăvară. Tractoarele și mașinile sînt revizuite, reparate, verificate, lucrările făcîndu-se sub semnul realizării acestora la un nivel calitativ superior. În fotografie: mecanicul Cornel Dumbravă de la S.M.A. Florești, județul Vrancea, executînd controlul pom-pelor de injecție.

Foto: C. DUMITRU

Între măsurile deosebit de importante cuprinse în Exponerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, se numără și reorganizarea activității I.M.A. Reducerea razei de activitate a S.M.A., corespunzător razei de activitate a consiliilor inter-cooperatiste, dotarea unităților în funcție de specificul producției, permanentizarea secțiilor de mecanizare în cooperativele servite și cointeressarea mecanizatorilor în obținerea unor recolte superioare fac posibilă o sporire considerabilă a răspunderii față de sarcinile încredințate, o conducere mai bună a activității în general, o creștere a producției și a eficienței mecanizării.

Ce efecte pozitive vor avea aceste măsuri se poate vedea, parțial, din experiența S.M.A. Castelu, județul Constanța, unitate la care secțiile de mecanizare au servit, în anul precedent, fiecare cîte o cooperativă agricolă. Integrarea secțiilor în activitatea cooperativei, permanentizarea, cooperarea activă dintre mecanizatori și cooperatori, răspunderea concretă a mecanizatorilor față de calitatea lucrărilor efectuate pe tarlalele repartizate au determinat obținerea unor recolte bune. Astfel, cu toate condițiile mai puțin favorabile ale anului 1970, producția medie de grâu, de exemplu, a fost la cooperativa agricolă Cuza Vodă de 3 643 kg la hectar, față de 3 200 kg/ha planificat, la cooperativa din Murfatlar s-au realizat 2 100 kg floarea-soarelui la hectar, cu 300 kg peste prevederile planului. La porumb, de pe 809 hectare s-a obținut o producție medie de 5 300 kg de boabe.

Stațiunea de mecanizare din Castelu își încheie, totodată, activitatea financiară a anului 1970 cu un beneficiu de circa 7 milioane de lei. Veniturile realizate, care la sfîrșitul anului erau de

circa 19 800 000 lei — mai mari decît cele planificate cu 2,8 milioane de lei — constituie una din principalele surse de realizare a beneficiului amintit. Accentul principal a căzut aici pe efectuarea cu prioritate a lucrărilor agricole, acesta fiind principalul obiectiv al mecanizatorilor. Nu trebuie înțeles însă că la celelalte surse de venituri — lucrări de reparații sau prestații la terți — prevederile n-au fost

diverselor lucrări executate arată că o serie de utilaje n-au fost folosite judicios. Cu greiferul, de exemplu, nu s-au executat lucrări decît 60 de ore în primele luni ale anului 1970. Recoltatul cartofilor s-a făcut, de asemenea, pe suprafețe mici, mult sub posibilitățile de dotare a secțiilor. În legumicultură, modelatul solului s-a realizat doar pe 92 ha, prelucrarea cu freza doar pe 50 ha, plantatul răsădurilor pe numai 20

cele mai scurte între secții și punctele de lucru, au fost reduse la minimum deplasările în gol, iar la punctele de alimentare au fost luate măsuri de eliminare a pierderilor de motorină prin introducerea stațiilor automate de alimentare.

Un deosebit accent a fost pus în această direcție, pe respectarea strictă a graficelor de reparații, pe efectuarea unor reparații de cea mai bună calitate. Economii realizate la acest capitol au fost alimentate de exigența sporită din partea mecanizatorilor pentru recondiționarea unor piese și subansamble, pentru prelungirea duratei de funcționare a tractoarelor între două reparații capitale, pentru un consum rațional de piese de schimb. Realizarea eșalonată a reparațiilor a permis S.M.A. Castelu ca încă de la 1 decembrie anul trecut să-și îndeplinească integral sarcinile în acest domeniu.

— De la această dată, ne informează ing. Traian MORARU, directorul stațiunii, am început reparațiile la combine și prese, operație care va dura pînă la sfîrșitul lunii februarie. În anotimpul rece vom sprijini îndeaproape secțiile de mecanizare pentru revizuirea și repararea tuturor mașinilor și utilajelor din cooperativele agricole. În planul nostru de activitate s-a prevăzut, de asemenea, revizuirea instalațiilor electrice din unitățile deservite, precum și alte acțiuni de lărgire a mecanizării în zootehnie, de fertilizare a terenurilor etc. Se va extinde apoi mecanizarea la stropitul pomilor precum și volumul transporturilor și serviciilor pentru terți. Actualmente, secțiile și atelierul S.M.A. sînt angrenate în pregătirea utilajelor pentru irigat din cooperativele agricole. În paralel, se acționează intens pentru instruirea tuturor lucrătorilor din întreprindere, în vederea ridicării calificării lor, cunoașterii temeinice a noilor utilaje.

Pe raza S. M. A. Castelu

PRODUCCIILE ȘI VENITURILE TIND SPRE COTE MAXIME

realizate. Dimpotrivă. Și pe aceste căi, secțiile de mecanizare au realizat venituri de peste 2,7 milioane de lei. Diversificarea lucrărilor a contribuit la folosirea mai rațională a timpului de muncă al mecanizatorilor și a tractoarelor între campanii și în anotimpul rece. Drept consecință, s-a realizat un venit mediu pe tractor de 130 000 de lei față de 112 000 de lei cît s-a planificat. În același timp, cîștigul mediu al mecanizatorilor a fost superior celui planificat.

Evident, posibilitățile de creștere a producției și, respectiv, a veniturilor, atît la nivelul stațiunii cît și la nivelul secțiilor n-au fost nici pe departe epuizate. O analiză amănunțită a

ha față de 95 ha planificate. Prin îndeplinirea planului la toate lucrările prevăzute în legumicultură, S.M.A. Castelu putea realiza venituri în plus în valoare de 67 000 lei, din care peste 34 000 lei la lucrarea de plantat răsăduri.

Reducerea cheltuielilor este a doua sursă care a contribuit direct la realizarea beneficiului amintit. Simțul gospodăresc dezvoltat a fost propriu multor mecanizatori. Economii realizate la carburanți și lubrifianți, de pildă, se ridică la circa 100 000 lei față de planul recalculat. În vederea realizării lor, s-a asigurat repartizarea judicioasă a tractoarelor pe secții și în cadrul secțiilor pe tarlale, au fost stabilite itinerariile

PUTEM EXPLOATA MAI INTENS INCINTELE INDIGUITE DACĂ...

...proiectanții vor consulta pe viitor în mai mare

măsură beneficiarii

...executanții vor da multă atenție calității

lucrărilor de îmbunătățiri funciare

...amenajările existente vor fi mai bine întreținute

Traducându-se în viață indicațiile cuprinse în documentele de partid și de stat privind valorificarea cu maximum de eficiență economică a bogățiilor patriei, în anii 1964—1965 s-a început și în părțile noastre o vastă acțiune de îmbunătățiri funciare. Printr-un dig ridicat la Prut, de 20 km lungime, s-a pus stavilă furiei apelor, o suprafață de cca. 13 100 ha, așa numita incintă Brateșu de Jos — fiind astfel apărată de inundații și redată producției agricole.

Valorificarea acestor terenuri pentru producția agricolă a mers paralel cu executarea lucrărilor de îndiguire și desecare, luând ființă, succesiv, unități agricole de stat; în primăvara anului 1967 a fost creată întreprinderea noastră, prin contopirea fostelor G.A.S. Tulucești, Piscicola și Bădălan.

Cu toate variațiile climatice din ultimii ani, producțiile realizate de pe terenurile îndiguite prezintă o oarecare constanță și o tendință generală de creștere (cu excepția anului 1969 când la precipitațiile excesive căzute atât în iarnă cât și în lunile mai, iunie și iulie s-a adăugat o grindină puternică), ca urmare a îmbunătățirii continue a condițiilor agrotehnice și a aplicării tehnologiilor noi la toate culturile. Redăm în tabelul alăturat producțiile medii realizate în această zonă, la principalele culturi, în perioada 1964—1970 (kg/ha în condiții prevăzute de stas).

Producțiile mari, gradul ridicat de mecanizare a lucrărilor au făcut să realizăm, la principalele produse, un preț de cost sub cel planificat, și sub prețul de realizare, unitatea înregistrând însemnate beneficii. De remarcat că beneficiile dobândite în perioada 1964—1970 de unitățile din incinta Brateșu de Jos, au amortizat aproape în totalitate cheltuielile efectuate cu lucrările de îndiguire și desecare, cu excepția celor făcute cu lacul și pepiniera piscicolă, care abia în 1969 au dat producție marfă.

Din datele statistice se constată un alt fapt îmbucurător și anume că beneficiile au crescut în fiecare an, ajungând de la 3 221 000 lei în 1964 la 23 500 000 lei în 1970, cu excepția lui 1969.

Cu sprijinul permanent pe care-l primim din partea organelor de partid și de stat unitatea noastră — care cuprinde în prezent întreaga incintă îndiguită a Brateșului de Jos — va cunoaște și în viitor o dezvoltare ascendentă. S-au construit două stații de uscat furaje

verzi, având o valoare de 38 milioane de lei, dispunând de 4 linii de uscare, cu o producție anuală de 18 000 tone granule de lucernă. De asemenea, s-a terminat amenajarea piscicolă (pepiniera și lacul), care vor asigura o producție anuală de pește de consum de 1 500—2 000 de tone, adică de 3—4 ori mai mult decât se obținea înainte din întreaga incintă. Culturile de porumb, floarea-soarelui, legume și soia vor deține și în viitor o pondere însemnată. La rindul ei, legumicultura va contribui la o mai bună aprovizionare a orașului Galați, asigurând totodată însemnate cantități pentru export.

Nu putem uita nici sectorul zootehnic; cele 13 000 de ovine pe care le avem în prezent valorifică foarte bine produsele secundare de la culturile de cîmp, asigurând cantități însemnate de lînă și lapte. Nu peste multă vreme va începe construcția unui complex de 2 400 de vaci cu lapte, la Tulucești.

Am arătat, pe scurt, câteva din realizările noastre obținute pe terenurile in-

CULTURA	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970
Porumb boabe	3 731	4 546	3 783	4 817	4 380	3 437	4 457
Floarea-soarelui	-	2 141	1 877	1 800	2 330	1 055	1 815
Legume	-	10 863	17 190	18 455	21 900	17 800	25 500
Lucernă fînă	-	-	-	3 860	4 570	5 820	8 661
Lucernă masă verde	-	-	-	-	19 000	49 030	55 230
Soia	-	-	-	1 440	1 750	1 480	1 703
Grișă toamnă	-	-	-	-	3 030	2 070	-
Orz toamnă	-	-	-	-	3 008	1 046	3 081
Ovăz	-	-	-	-	2 312	1 616	2 045

diguite. Nu pot încheia aceste rânduri fără unele aprecieri critice la modul în care este exploatată suprafața de care dispunem. Din capul locului se cuvine făcută remarcă că terenul amenajat nu este folosit la maximum din cauza unor deficiențe asupra cărora doresc să mă opresc în cele ce urmează. Experiența noastră — cred că și a altor unități cu condiții similare — arată că este necesar ca la proiectarea acestor incinte să fie consultat în mai mare măsură viitorul beneficiar, pentru a nu se mai face anumite omisiuni care să îngreuneze apoi exploatarea suprafețelor respective. Iată câteva exemple desprinse din practica noastră de zi cu zi. Pe anumite suprafețe (la ferma nr 8 și ferma nr. 10) nu se poate evacua excesul de umiditate chiar în anii cei mai

secetoși, ceea ce face imposibilă executarea lucrărilor agricole, culturile suferind. Unele canale nu funcționează normal, fapt care duce la imposibilitatea evacuării unor cantități mai mari de apă și la inundarea anumitor suprafețe.

În proiect nu s-a prevăzut nici un fel de utilaje pentru despotmolirea canalelor de zăpadă și gheață, provocându-se astfel bălțiri și inundarea unor suprafețe de teren de cele mai multe ori cultivate din toamnă. De asemenea, nu s-a prevăzut nivelarea diferitelor jepși, privale, bălți, apa stagnând pe aceste porțiuni.

În proiectul inițial s-a constatat, de asemenea lipsa oricărei amenajări de drumuri, acestea fiind amplasate ulterior pe lângă canale, pe fostele deponii, prezentînd un permanent pericol de accidente; totodată, numărul de poduri prevăzut a fost cu totul insuficient. Sînt cazuri cînd unele din aceste construcții au fost amplasate fără nici un rost, ele lipsind acolo unde este absolută nevoie.

Considerăm, de asemenea, o greșală gravă faptul că o dată cu proiectul de îndiguire și desecare nu s-a executat și proiectul de organizare a teritoriului.

Un al doilea grup de probleme la care doresc să mă refer este cel legat de execuție. Am constatat, practic, că adeseori lucrările nu au fost conform proiectului, fiind nevoie de refacerea lor. Astfel, la pepiniera piscicolă, deși la recepție lucrărilor li s-a dat calificativul excepțional, s-au rupt digurile în repetate rânduri, ferma fiind obligată să transporte sute de tone de pămînt pentru refacerea lor. Multe bazine nu sînt plane, ceea ce face ca în unele porțiuni să nu existe apă, iar în altele aceasta să fie prea adîncă. La lacul piscicol nu s-a făcut încă legătura între gropile de împrumut folosite pentru construirea digului. Golirea lacului în vederea pescuitului nu se poate face în termenul optim, fiind absolut necesar să se construiască încă un călugăr de evacuare

Iată și alte cazuri. La ferma nr. 3 Ghimia nici acum nu s-au terminat lu-

crările la fostul stăvilă; de asemenea, la toate fermele mai există pe sole grămezi de deponii neîmprăștiate, canale colmatate, poduri și podișuri executate mai sus decît fundul canalului, fiind nevoie de repomparea apei. Se mai întîlnesc, totodată, canale ce nu colectează apa (la fermele 7,8,10) porțiuni ocupate de sălcii rămase nedeșfrigate, fiind obligată să facem această lucrare cu fonduri de la producție.

Apreciez că înlăturarea unor astfel de greșeli va permite să exploatăm mai intens terenurile îndiguite, să obținem maximum de producție pe întreaga suprafață ameliorată.

Ing. Vasile POPA
directorul I.A.S. Bădălan
județul Galați

Moldovei, o zonă restrînsă în sud-vestul Dobrogei (Adamclisi), toată cîmpia din sudul țării, cîmpia din vest și Transilvania. Zona cu valori cuprinse între 200—250 mm se va întîlni în nord-vestul țării (Baia Mare — Bistrița), zona colinară din vest (în special estul Banatului) și în zona subcarpaților sudici (unde local vor fi întîlnite și bălțiri).

În solurile freatic umede, rezervele de apă vor fi cuprinse între 200—350 mm. Diferențierile pe teritoriu ale conținutului de apă, determinate de planta premergătoare, prezintă valori mai scăzute cu 25—50 mm în solurile după culturi de lucernă și floarea-soarelui, 25—30 mm în culturile de viță de vie și 10—25 mm după culturile de porumb și sfeclă de zahăr.

Timpul probabil pentru intervalul 14—20 ianuarie

Vremea se va încălzi în prima parte a intervalului, apoi se va răci în toate regiunile țării. Cerul va fi variabil, mai mult noros în jumătatea de sud a țării. Vor cădea precipitații slabe, locale. Vîntul va prezenta unele intensificări în a doua parte a intervalului. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —12° și —2°, iar maximele între —5° și 5°. Atît minimele, cît și maximele vor fi mai coborîte la sfîrșitul intervalului.

Nu impurificați apele!

Ritmul intens de dezvoltare social-economică a țării noastre impune sporirea de la an la an a volumului de apă utilizat în domeniul diverse de activitate: în industrie, agricultură, pentru nevoile centrelor populate ș.a.m.d. În același timp însă, crește și pericolul impurificării surselor de apă, prin diferite căi, fiind necesară o atenție sporită pentru păstrarea calității apei. Cum se preocupă diferitele întreprinderi pentru menținerea calității apelor pe care le utilizează în procesul de producție? Iată cîteva cifre și fapte semnificative în această privință.

Respectarea cu strictețe a măsurilor de apărare a calității

În ultimii ani, numărul total al stațiilor de epurare a apelor uzate a crescut de la circa 630 în 1963, la peste 1 200 la sfîrșitul lui 1969, investițiile alocate crescînd de la 27 milioane de lei în 1961 la 400 milioane de lei în 1969. Dintre instalațiile importante, realizate pe baza celor mai noi cuceriri ale tehnicii moderne, putem aminti pe cele de la Combinatul de cauciuc sintetic din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, preparațiile de carbune din Petrila, Lupeni, termocentralele Poroșeni și Craiova, Combinatul chimic Craiova, și altele.

Trebuie menționat însă că aplicarea măsurilor de menținere a purității apelor n-a izbutit să țină pasul cu ritmul de dezvoltare a industriei, agriculturii, a centrelor populate. Calitatea apei pe majoritatea cursurilor de apă se menține nesatisfăcătoare, înregistrîndu-se, în ansamblu, o înrăutățire ce provoacă greutate în asigurarea cerințelor de apă ale economiei și populației. Astfel, impurificarea persistă pe circa 14 la sută din lungimea totală a cursurilor de apă din țară, de importanță economică.

Pericolul poluării a fost, deocamdată, înlăturat

Primim tot mai multe vești despre intrarea în funcțiune a unor noi capacități de producție menite să contribuie la menținerea purității apelor. Este vorba, în principal, de crearea stațiilor de epurare a apelor reziduale folosite în procesul de producție, de exploatarea cit mai rațională a unor astfel de instalații. Din păcate nu peste tot, ne referim în cazul de față la o puternică unitate industrială, se constată grija cuvenită față de păstrarea calității apelor. Să dăm cuvîntul faptelor. Recent, la Combinatul petrochimic din Pitești au intrat în producție noi secții. Pînă aici, toate bune. Specialiștii nu au avut însă în vedere și faptul că era necesar ca înainte de darea în funcțiune a secțiilor respective să se asigure și capacitatea corespunzătoare a instalațiilor de epurare a apelor uzate. Din această cauză, au fost deversate în Dimbovnic doze importante de substanțe nocive, impurificîndu-se apele acestui curs.

Din fericire lucrurile n-au rămas în acest stadiu. Datorită intervenției organelor care răspund de buna gospodărire a apelor au fost luate măsuri pentru a opri acest dăunător fenomen și a evita pe viitor impurificarea apelor Dimbovnicului. Au fost preconizate unele lucrări privind îmbunătățirea tehnologiei instalației de epurare și raționalizarea consumului de apă. S-au alocat, totodată, fonduri pentru refacerea unor rețele de canalizare și a altor perfecționări cerute de curățirea, în cît mai bune condiții, a apelor reziduale. Rămîne doar ca cele preconizate să fie traduse integral în fapte, astfel ca și Combinatul petrochimic din Pitești să contribuie la menținerea purității surselor de apă din împrejurimi.

F. NICOLAE

Buletin AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

În intervalul 6—13 ianuarie, aspectul vremii a fost diferit pe teritoriu; astfel, în sudul și sud-vestul țării au predominat zilele cu cerul mai mult acoperit și cu precipitații frecvente. În celelalte zone, vremea a fost variabilă, iar precipitațiile au fost reduse cantitativ.

Sub aspect termic este de remarcat răcirea deosebită din centrul și nordul Moldovei, precum și din vestul Banatului unde temperaturile medii zilnice au coborît sub normal cu circa 5°, în timp ce în celelalte zone agricole s-au înregistrat excedente termice (comparativ cu mediile plurianuale). Temperaturile minime, înregistrate în Moldova și Dobrogea la 9 ianuarie, au oscilat între —19° (la Rădăuți) și —4° (la Mangalia). Pentru celelalte zone, valorile cele mai coborîte (—20° la Sînnicolau Mare, și —3° la Pitești) s-au produs în noaptea de 12 spre 13 ianuarie.

În ultima zi a intervalului există strat de zăpadă în majoritatea zonelor agricole. În jumătatea de nord a Bărăganului, Dobrogea și Lunca Dunării, solul era neprotejat.

În stratul arabil, pînă la adîncimea de 15—20 cm, s-au semnalat temperaturi de 0° în mod frecvent; în estul Moldovei, răcirea a fost mai accentuată.

Cantitățile de apă provenite din ninsoși, lapoviță și ploaie au fost sub 10 mm, în cea mai mare parte a țării.

În condițiile agrometeorologice de pînă în prezent și în perspectiva viitoare a acestora, prin calculele de prognoză efectuate, s-a stabilit că rezervele de umiditate accesibile din stratul de sol 0—100 cm, la data de 1 martie 1971, vor fi în general apropiate de valorile medii plurianuale în cea mai mare parte a teritoriului agricol. Zonal, aceste rezerve vor fi cuprinse între 130—160 mm, în jumătatea de sud a Moldovei, nord-estul Bărăganului și a Dobrogei și în estul depresiunii Birsei. În această zonă, cele mai scăzute rezerve vor fi întîlnite în solurile nealimentate freatic din sudul Moldovei (Tecuci-Măicânești) și estul depresiunii Birsei (Tg. Secuiesc).

Valori cuprinse între 160—200 mm se vor întîlni în jumătatea de nord a

În ultima sa ședință de lucru, colectivul secției de cultura plantelor din cadrul Academiei de științe agricole și silvice a dezbătut două importante teme: „Stadiul actual al cercetărilor științifice în domeniul geneticii, ameliorării și producerii de sămânță” (pe marginea raportului întocmit de prof. dr. docent N. Ceapoiu) și „Cercetările efectuate în direcția producerii materiei prime pentru industria berii — raport prof. dr. docent V. Velican, președintele secției.

Pentru a face cunoscute cititorilor noștri principalele aspecte luate în discuție, ne-am adresat tovarășului ing. Stelian VOINEA, secretarul științific al secției.

Abordarea, de către colectivul secției de cultura plantelor, a unei probleme ca stadiul actual al cercetărilor în domeniul geneticii, ameliorării și producerii de sămânță nu este întâmplătoare — ne-a spus interlocutorul nostru. În momentul de față, când programul de dezvoltare a agriculturii prevede realizarea unor sporuri considerabile de recoltă la toate culturile, factorul de producție „soi” și, deci, munca amelioratorilor capătă o semnificație deosebită.

Așa cum s-a precizat în repetate rânduri în documentele de partid și de stat, agricultura are nevoie de soiuri și hibrizi de mare productivitate, rezistenți la boli și cădere, adaptați diversității de condiții din țara noastră, capabili să valorifice cantitățile sporite de îngrășăminte chimice și să răspundă eficient la irigare.

În cadrul ședinței, activitatea desfășurată de cercetare pentru a răspunde acestei cerințe a fost analizată în toată complexitatea ei. S-au făcut aprecieri asupra situației existente și propuneri importante de îmbunătățire în legătură cu organizarea rețelei de cercetare, cu dotarea unităților, dar mai ales în legătură cu tematica, cu metodele de lucru și cu obiectivele ameliorării.

Una din principalele concluzii desprinse a fost aceea că, deși actuala structură organizatorică a cercetărilor în domeniul ameliorării plantelor și producerii de sămânță permite o desfășurare eficientă a activității, ea este susceptibilă încă la îmbunătățiri. S-a considerat, astfel, necesară realizarea amplasării problemelor de ameliorare a plantelor și de producere de sămânță în scopul respectării mai stricte a criteriului ecologic. Potrivit acestui criteriu, tematica de cercetare privind ameliorarea grâului durum de toamnă, de pildă, a fost transferată de la Lovrin la Caracal, unde se găsesc de fapt condițiile specifice de climă și sol necesare formării proteinelor de calitate superioară. După același principiu, ameliorarea soiei a fost transferată de la Fundulea — unde nu poate fi cultivată decât în condiții de irigare, la Turda, iar crearea de forme foarte timpurii de porumb de la Podu-Iloaie și Turda, la Suceava. Asemenea reanalizări se impun și la alte culturi.

Propunându-și apoi să discute și să stabilească noile coordonate ale activității de cercetare în acest domeniu,

membrii secției au luat ca bază de pornire rezultatele obținute până acum, făcând o scurtă trecere în revistă a caracteristicilor soiurilor și hibrizilor de curind raionali și introduși în cultură, precum și a liniilor cu perspectiva certă de omologare și raionare.

Discuțiile purtate au precizat necesitatea dezvoltării și adâncirii cercetărilor de ameliorare. Una din direcțiile ce va trebui urmată este realizarea unor sporuri de producție prin ameliorarea la plante a elementelor care condiționează recolta: a sistemului radicular și a aparatului foliar — astfel încât ele să aibă o potențialitate mare de valorificare a agrofondurilor superioare, a rezistenței la acțiunea agenților patogeni și a factorilor ecologici nefavorabili, a

la cădere, scuturare, uniformitatea dezvoltării — ca însușiri obligatorii ale plantelor într-o agricultură mecanizată, precocitatea, care prezintă însoțită pentru toate culturile dar mai ales pentru porumb etc.

În mod special, s-a discutat despre necesitatea ca prin lucrările de ameliorare să se realizeze nu numai obținerea unor randamente sporite la hectar ci și îmbunătățirea calității producției agricole. În acest sens, vor trebui luate în considerație, desigur, o serie de însușiri tehnologice ale produselor agricole (însușirile de panificație a făinii de grâu, capacitatea de fierbere a leguminoaselor pentru boabe, siccativitatea uleiului de in etc) dar și valoarea nutritivă și medicală reprezentate prin

boră mai strins cu cadrele de specialitate din unitățile de învățământ superior, atât prin participarea directă a acestora la rezolvarea unor probleme din programele Academiei, cât și prin schimburi de material de ameliorare, de metode sau de documentație.

Pentru ca munca amelioratorilor să fie în permanență legată de nevoile practicii agricole, s-a preconizat realizarea unei mai strinse legături între unitățile de cercetare și unitățile de producție, atât pentru a se urmări comportarea materialului biologic creat, cât și pentru a se cunoaște direct solicitările celor care, în cele din urmă, realizează recoltele.

Cea de-a doua temă inclusă în ordinea de zi a ședinței — cercetările privind asigurarea materiei prime necesare industriei berii — s-a impus atenției secției dintr-un motiv bine determinat: dezvoltarea considerabilă în țara noastră a acestei ramuri industriale, care trebuie să facă față unui consum de bere în continuă creștere: de la 3,5 litri de fiecare locuitor, înainte de 1938, la dublu în 1955 și la 22 de litri în prezent. Cele 19 fabrici de bere existente acum în țara noastră — multe din ele nou construite — ca și cele ce se vor mai construi în viitor, au nevoie de materie primă.

Există unele realizări în acest sens. Liniile noi de orzoaică de primăvară Brașov 3381, Brașov 3379, Brașov 14578 dau producții medii situate cu mult deasupra soiurilor raionale Proctor și Carlsberg. S-au obținut primele linii de orzoaică de toamnă mai productive ca cele de primăvară; s-au creat, de asemenea, unele linii de orz de toamnă pentru condiții de irigare etc.

Discuțiile purtate în cadrul ședinței au subliniat necesitatea adâncirii, în viitor a cercetărilor, spre câteva obiective prioritare: crearea de soiuri de orz și de orzoaică specifice cerințelor industriei berii — cu boabe cât mai uniforme, cu un conținut mai redus de proteine (maximum 12%) dar cu mai mult amidon și cu o cât mai bună energie germinativă — stabilirea unei tehnologii proprii acestor culturi, care să contribuie la îmbunătățirea calităților impuse de prelucrarea lor industrială.

Probleme deosebite ridică însă hameiul. Ținându-se seama că în actualul cincinal se prevede extinderea suprafețelor, sprijinul cercetării este indispensabil. Pentru a răspunde cerințelor producției se vor efectua cercetări în vederea stabilirii, pentru condițiile din țara noastră, a principalelor elemente tehnologice. Este nevoie, totodată, de lucrări de selecție care să se refere, în primul rând, la productivitatea și starea fitosanitară a materialului biologic folosit. Pe bază experimentală se vor stabili soiurile cele mai valoroase de hamei, specifice condițiilor din țara noastră, dându-se totodată atenție delimitării unor noi zone de cultură.

O necesitate

DEZVOLTAREA CERCETĂRILOR DE AMELIORARE ȘI GENETICĂ

Citeva concluzii ale ședinței Secției de cultura plantelor a Academiei de științe agricole și silvice

Însușirilor care condiționează mecanizarea etc.

S-a accentuat foarte mult asupra nevoii de a se intensifica cercetările în direcția creării de soiuri și hibrizi cât mai rezistenți la boli și dăunători, de această rezistență depinzând nivelul și constanța producției. Au fost precizate bolile care au căpătat o mare răspândire în ultima vreme în țara noastră, subliniindu-se că identificarea raselor fiziologice și a tulpinilor de virusuri constituie primul pas în cercetarea rezistenței genetice. Cercetările care se efectuează la Fundulea, pentru obținerea rezistenței genetice la dăunători, vor trebui, de asemenea, dezvoltate, rezultatele de până acum fiind încurajatoare: au fost obținute unele linii consanguinizate de sorg pentru boabe, rezistente la afide și linii consanguinizate de porumb rezistente la sfredelitorul porumbului.

Au fost subliniate și alte obiective care trebuie realizate prin ameliorare: rezistența la condițiile nefavorabile de mediu (îngheț, ger, iernare, secetă, arșiță) direcție în care s-au obținut o serie de rezultate remarcabile, rezistența

conținutul de acizi aminici esențiali, conținutul de vitamine, prezența vitaminelor, ș.a.

Un alt capitol important al discuțiilor purtate l-a constituit cel al cercetărilor de genetică aplicativă, cu implicații imediate și nemijlocite în munca de creare de soiuri și hibrizi. Au fost scoase în evidență unele rezultate: obținerea unor hibrizi interspecifici de grâu, crearea hibrizilor grâu seacă cu 42 și 56 de cromozomi, o serie de linii de tip triticale hexaploide etc. Dar au fost prezentate și alte probleme de genetică care vor trebui aprofundate, fiind strâns legate de ameliorare: crearea de genitori valoroși prin hibridări îndepărtate, mutagenză și genomoploidie, stabilirea capacității combinate a soiurilor și liniilor, stabilirea numărului de gene și a modului de acțiune în cazul androsterilității și restaurarea fertilității potenului la floarea-soarelui, in și lucernă etc.

Luându-se în dezbateră posibilitățile de dezvoltare mai rapidă și cu o perspectivă mai îndelungată a cercetărilor de ameliorare și genetică, s-a accentuat din nou asupra necesității de a se cola-

cate. Se creează, astfel, în sol un regim foarte nefavorabil circulației apei și aerului, lucru care stănește creșterea și dezvoltarea anormală a plantelor cultivate.

În cazurile când materialul depus are o grosime mică, se dovedește necesară adâncirea arăturii pentru a se realiza încorporarea lui în stratul de sol îngropat. În acest mod, solul se omogenizează din punct de vedere textural. Pentru a se îmbunătăți condițiile de apă și de aer ale solurilor și a se crea în aceste depuneri condiții corespunzătoare dezvoltării unei activități biologice este necesară și aplicarea de îngrășăminte organice, semidescompuse, în cantități de circa 30—40 de tone la hectar.

În unitățile unde acest material fin depus depășește grosimea de 40—50 cm., sînt necesare lucrări prin care să se realizeze în primul rând afînarea solului și crearea unui regim de apă și aer favorabil dezvoltării plantelor.

Ioan ROMAN
inginer principal
Laboratorul
de agrochimie
Cluj

C.A.P. Potlogi, județul Dimbovița. Ing. Maria Cîrnic examinează probele de grâu luate din câmp.

Foto: C. DUMITRU

În lunca Someșului

DEPUNERILE DETERMINATE DE INUNDAȚII IMPUN INTERVENȚII SPECIALE

În urma inundațiilor din primăvara trecută, mari suprafețe de teren agricol din lunci au fost acoperite cu depuneri ale apelor râurilor revărsate. Materialul pământos depus pe terenurile cultivate are două proveniențe: una coluvială, acolo unde depunerile au provenit din materialul erodat de apele scurse de pe versanți și cărat apoi, de acestea, în lunci și una aluvială, în cazurile în care materialul pământos a fost depus de apele râurilor ieșite din albi.

Pentru ca terenurile în cauză să fie folosite cu maximum de randament, sînt necesare o serie de lucrări, diferențiate în funcție de natura materialului depus. Astfel, atunci cînd este vorba de material coluvial grosier-pietriș, bolovăniș, etc — care acoperă terenul într-un strat subțire sau este dispersat pe suprafața cultivată, el poate fi adunat. Solul se

omogenizează, apoi, în urma lucrărilor agricole, în special a arăturilor.

Alte în luncile Someșului, cât și în luncile altor văi inundate, există mari suprafețe de teren acoperite cu depuneri aluviale. În cazul în care aceste depuneri sînt nisipoase și au o grosime de numai 10—20 cm, este necesară adâncirea arăturii pentru ca materialul nisipos să se amestece cu pământul pe care l-a acoperit, îmbunătățindu-se, astfel, textura solului, prin uniformizare.

În multe situații, mai ales în zona Dejului ca și în amonte și în aval de acest oraș — la Cășei, Cișcău, Vad, I.A.S. Dej — apele revărsate ale Someșului au lăsat, în urma retragerii lor, un material cu o textură fină (argilos) ce a acoperit suprafețe întinse de teren agricol, aparținând unităților agricole socialiste ca și grădini ale cetățenilor. Grosimea

acestor depuneri diferă de la cîțiva centimetri la peste un metru. După retragerea apelor, aceste terenuri au fost cultivate. S-a observat, însă, în multe cazuri, că pe aceste depuneri plantele s-au dezvoltat slab. Asemenea situații ne-au determinat să analizăm în laborator materialul depus de ape, luînd probe din diferite puncte ale luncii Someșului. Din analize a reieșit că depunerile au un conținut mijlociu și scăzut de fosfor mobil și de azot total și o rezervă bună de potasiu mobil.

Cauza principală, care determină o slabă dezvoltare a plantelor cultivate pe aceste depuneri, o constituie proprietățile lor hidrofizice, foarte nefavorabile. Avînd o foarte mare cantitate de argilă — peste 56%, aceste mlări de vin o pastă moale cînd sînt umede, sau se întăresc și crapă cînd sînt us-

Opinii

TRATAMENTE FITOSANITARE LA AVERTIZARE, DAR ÎN FUNCȚIE DE CONDIȚIILE LOCALE

În ultimele două decenii, datorită dezvoltării impetuoase a industriei chimice, a creșterii considerabile a exigenței față de calitatea produselor agricole, în special a legumelor și fructelor, precum și din dorința producătorilor de a reduce la minimum pierderile de recolte cauzate de dăunători și boli, utilizarea pesticidelor a luat proporții neobișnuite.

Alături de urmările pozitive incontestabile ale intensificării combaterii chimice a dăunătorilor și bolilor, în urma utilizării abuzive a pesticidelor, în special a unor insecticide, s-au semnalat tot mai frecvent și efecte negative. Aminim câteva dintre acestea: distrugerea insectelor entomofage și polenizatoare, a vinatului, peștilor și păsărilor, prezența reziduurilor toxice pentru om pe produsele agricole provenite din culturi tratate etc. Aceste urmări nedorite pot fi evitate în cea mai mare parte, dacă pesticidele se utilizează în mod rațional, ținându-se seama de toate particularitățile lor.

Una dintre căile de raționalizare este aplicarea tratamentelor la avertizare. Acest procedeu prezintă avantaje însemnate: tratamentele se execută în funcție de biologia dăunătorului sau agentului patogen, obținându-se eficacitate ridicată; se poate proteja fauna folositoare, în măsura cunoștințelor existente, recomandând pesticidele selective sau evitând, pe cât posibil, perioadele critice pentru speciile utile; se reduce numărul tratamentelor, obținându-se scăderea prețului de cost și, în același timp, diminuarea reziduurilor toxice pe produsele agro-alimentare.

Aceste avantaje substanțiale au făcut ca metodele de elaborare a avertizărilor să se perfecționeze în mod continuu, în baza unor cercetări aprofundate, iar tratamentele la avertizare să se extindă tot mai mult. În U.R.S.S., de exemplu, există o rețea vastă de stații de avertizare, încadrate cu personal de specialitate permanent. În Franța, de asemenea, există stații de avertizare cu personal care se ocupă exclusiv de aceste probleme. În țara noastră, până nu de mult, stațiile de avertizare au fost conduse de specialiști din diferite unități agricole (stațiuni experimentale, școli agricole, I.A.S., C.A.P.), care duceau această activitate pe lângă munca de bază din unitatea respectivă. În prezent, prin reorganizarea centrelor de protecția plantelor acestea preluau în măsură tot mai mare sarcinile legate de avertizare.

Trebuie să se aibă însă în vedere că avertizările nu trebuie absolutizate. Aplicarea lor trebuie făcută în mod diferențiat, în funcție de situația concretă din fiecare uni-

tate, în unele cazuri chiar de pe fiecare parcelă în parte. Facem această precizare deoarece există tendința, la unii specialiști din unități agricole și la unele organe de control financiar, de a considera că trebuie aplicate numai acele lucrări de protecție a plantelor pentru care se primesc avertizări și numai în condițiile indicate de acestea. O asemenea abordare a problemei poate duce la greșeli și pagube importante, materializate prin pierderi de recolte sau risipă de produse chimice.

Vom da câteva exemple de dificultăți la care se poate ajunge dacă se așteaptă totul de la avertizări, sau dacă acestea se utilizează fără discernământ, fără a ține seama de particularitățile dăunătorilor, ale plantelor gazdă și ale produselor folosite.

Unii dăunători, ca de exemplu gărgărița steclei (Bothynoderes punctiventris) și rățișoarele (Tanymecus sp.) sînt foarte neuniform răspinși la începutul perioadei de atac. Pe terenurile pe care în anul anterior s-au cultivat plante atacate de către acești dăunători densitatea poate fi extrem de ridicată, în timp ce ei pot lipsi pe terenuri foarte apropiate, dar pe care s-au cultivat plante neagreate de dăunători. Totodată, are loc o migrare intensă a gărgărițelor în căutarea plantelor preferate. În asemenea cazuri, avertizarea este numai un semnal de alarmă pentru începerea controlului culturilor și stabilirea densității dăunătorilor. Oportunitatea aplicării tratamentelor și eşalonarea lucrărilor pe parcele trebuie stabilite de către specialistul din unitatea respectivă, în funcție de densitatea dăunătorilor și de stadiul de dezvoltare a plantelor.

La anumite specii dăunătoare se observă o oscilație puternică a densității de la un an la altul, chiar dacă condițiile climatice sînt asemănătoare.

Astfel, de exemplu, pînă în urmă cu 5—6 ani, ploșnițele cerealelor (Eurigaster sp.) manifestau o periodicitate, în sensul că după un an de atac puternic urmau cîțiva ani cu densitate foarte redusă, fără a se cunoaște bine cauzele. Înmulțirea în masă se producea după un număr variabil de ani, fără a fi prevăzută și avertizată, înregistrându-se pagube. Acestea ar fi putut fi evitate printr-un control riguros al culturilor și intervenții la timp.

În anul 1960, la Băneasa (București) s-a constatat un fenomen interesant în perioada de combatere a viespii cu fierestrău a prunelor (Hopllocampa minuta). În anii cu condiții climatice normale, apariția larvelor și, legat de aceasta, momentul aplicării tratamentelor, corespunde cu scuturarea florilor de prun în proporție de 75 la sută. În anul 1960 însă, după o evoluție normală a timpului, în perioada scuturării petalelor la prun a intervenit o scădere bruscă a temperaturii, însoțită de vînt și ploaie. Acestea au determinat grăbirea scuturării petalelor, și, în același timp, întîrzierea dezvoltării larvare. Dacă în această situație tratamentele s-ar fi aplicat la avertizare în mod mecanic, eficacitatea ar fi fost mult redusă.

În numeroase zone pomicole din țara noastră gărgărița florilor de măr (Anthonomus pomorum) poate provoca pagube însemnate, dacă nu se iau măsuri de combatere. Stațiile de avertizare indică momentul aplicării tratamentelor în funcție de biologia dăunătorului, dar în mod practic nu au posibilitatea de a cunoaște densitatea dăunătorului în fiecare livadă din zona deservită. Este de datorie specialiștilor din unități de a urmări dinamica densității gărgărițelor.

În anul 1968 s-a constatat

un atac neobișnuit de puternic și neprevăzut al omidei capsulelor de bumbac (Chloridea obsoleta) la fasolea din cultura a doua, în zona de sud-est a țării. Acest dăunător polifag a trecut aproape neobservat pînă în momentul în care pe unele suprafețe păștile au fost distruse în proporție de peste 80 la sută. Fasolea din cultura a doua fiind însămințată în mod eşalonat, stadiul de dezvoltare a plantelor era foarte diferit de la o parcelă la alta. Aceasta a făcut ca fluturii să se acumuleze și să depună ouă numai pe anumite parcele, pe care s-a produs în continuare atacul amintit. Nici în acest caz nu se puteau face precizări prin avertizare, singura posibilitate de a preveni pierderile fiind observarea permanentă a culturilor.

Un element important în stabilirea oportunității unor tratamente în special la pomii și legume, este precocitatea soiurilor. De exemplu, în ca-

zul muștei cireșelor (Rhagoletis cerasi), stațiile de avertizare indică momentul cel mai potrivit pentru aplicarea tratamentelor în funcție de biologia dăunătorului. În momentul respectiv însă, unele soiuri de cireșe pot fi foarte aproape de coacere. Or, între ultimul tratament cu preparate toxice și recoltare trebuie lăsată o pauză a cărei durată variază în funcție de remanența produsului utilizat. În cazul muștei cireșelor, la primirea avertizării specialistul din unitatea respectivă va trebui să stabilească la care soiuri se pot aplica tratamente și la care nu, în funcție de gradul de coacere a cireșelor și de remanența produselor pe care le are la dispoziție.

Se mai pot da numeroase alte exemple în care stațiile de avertizare nu au posibilitatea de a preciza măsurile pentru fiecare caz particular: apariția unor dăunători în focare izolate, în afara razei de observație a stațiilor, ploți locale, care determină repetarea tratamentelor numai pe suprafețe restrinse etc.

În consecință, specialiștii din unitățile agricole au datorie de a urmări în permanență avertizările și de a le completa cu observații proprii, în condițiile concrete ale culturilor pe care le protejează. Totodată, este necesar să se țină legătura cu stațiile de avertizare, pentru a stabili împreună corecturile ce se impun. În felul acesta, prin metoda avertizărilor se poate aduce o contribuție substanțială la raționalizarea acțiunilor de combatere a dăunătorilor și bolilor, materializată prin eficacitate ridicată și influențe negative minime.

Dr. D. BALAJ
șeful Inspecției de Stat pentru protecția plantelor

O lucrare curentă în livezi: stropirile de iarnă. La I.A.S. Focșani, județul Vrancea, ea se execută folosindu-se o tehnică modernă.

Foto: C. DUMITRU

Au luat ființă primele centre de producere și valorificare a legumelor și fructelor. Care sînt, la început de drum, coordonatele activității lor?

(Urmare din pag. 1)

ducerea răsadurilor, de mecanizare, de chimizare și un sector de valorificare.

Dintre acestea, primul care își va începe activitatea este sectorul de producere a răsadurilor. O serie de centre vor dispune în acest scop, încă din primăvară, de o bază materială modernă: sere de tip industrial și solarii încălzite. Aceste unități — unele deja realizate, altele aflate în construcție și care totalizează o suprafață de 30 ha — sînt amplasate în marea lor majoritate în centrele de producere și valorificare a legumelor.

Producind răsadurile necesare cu personal propriu, folosind o tehnologie mo-

modernă, și livrindu-le unităților pe care le deservește pe baza unui program amănunțit dinainte stabilit, centrele au posibilitatea să stabilească o strînsă legătură cu fiecare fermă, să supravegheze și să îndrume îndeaproape acțiunile de care depinde, în final, recolta. Asemenea dotări vor fi treptat asigurate în toate centrele. Important este ca peste tot — dar mai ales în județele din sudul și vestul țării, ritmul construcției de sere înmulțitor și solarii încălzite să fie intensificat pentru ca unitățile să beneficieze de avantajele certe ale procurării centralizate a răsadurilor.

Și sectoarele de condiționare și valorificare a produselor își încep activitatea

cu o destul de serioasă bază de pornire. Multe centre — Călărași, Alexandria, Cernele, Tirgoviște, Craiova — dispun de spații corespunzătoare dotate cu linii de sortare, de instalații speciale pentru deshidratare sau semiindustrializare. Este însă necesar ca fiecare centru să se îngrijească de pe acum să-și realizeze construcțiile simple — șoproanele necesare sortării din timpul iernii, spațiile pentru depozitarea produselor și să-și procure utilajele respective. Ținînd seama că multe asemenea utilaje sînt deja asimilate și se fabrică la uzinele de reparații ale M.A.S., și, prin urmare, procurarea lor nu necesită importuri, dotarea cit mai corespunzătoare a centrului este o chestiune de bună organizare și spirit gospodăresc.

— În legumicultură, chiar și aceste zile de iarnă sînt destinate unei activități organizatorice și tehnice. Acum, după organizare, spre ce obligații prioritare trebuie să se îndrepte atenția celor care conduc centrele de producere și valorificare a legumelor și fructelor?

— În primul rînd, spre verificarea contractelor pe care unitățile producătoare le-au încheiat deja cu beneficiarii. Prin legături directe cu ambii parteneri, centrele vor trece la îmbunătățirea și definitivarea acestor contracte. Se vor stabili cu precizie sortimentele — în funcție de destinația produselor — cantitățile, indicii calitativi și, cu foarte mare atenție, ritmul de livrare pentru o cit' mai judicioasă eşalonare în timp, în raport cu nevoile bene-

ficiarului. Paralel se va urmări modul în care fiecare unitate, fiecare fermă are creat suportul material necesar realizării contractelor: suprafața de răsadnițe, îngrășămintele, organice și chimice, pămînturile destinate amestecurilor, semințele, insecto-fungicidele etc.

Tot centrelor, prin sectoarele respective, le revine obligația de a verifica dacă s-au respectat indicațiile date în ceea ce privește amplasarea culturilor, pregătirea terenului, executarea construcțiilor de solarii. Prin sectorul de mecanizare al centrelor fermele vor fi sprijinite să realizeze, cu ajutorul S.M.A., nivelarea și modelarea terenurilor destinate legumelor. Dintre acțiunile tehnice, pe prim plan se situează acum însămințările în răsadnițe pentru culturile de varză și cele destinate obținerii de răsaduri pentru culturile extratimpurii în solarii și timpurii în cîmp.

Fără îndoială, toată această muncă de îndrumare și de sprijin concret și cu răspunderi materializate în produse și venituri implică prezența activă a șefilor de centre ca și a întregului personal tehnic al acestora în unitățile și fermele pe care le deservește. Prin întîlniri săptămînale cu șefii de ferme legumicole, prin elaborarea împreună cu aceștia a programului de măsuri cu termene și răspunderi precise și prin urmărirea îndeplinirii lor pînă în cele mai mici amănunte, se va stabili legătura, absolut necesară pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor ce revin legumiculturii.

FURAJE DE CALITATE — HRĂNIRE RAȚIONALĂ, EFICIENTĂ

Prof. dr. docent Gheorghe BĂIA

membu titular al Academiei de științe agricole
și silvice, decanul Facultății de zootehnie din București

Deși unele din sarcinile cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970, sînt în curs de realizare totuși, anul în care am pășit, primul an al noului cincinal, constituie, pe drept cuvînt, startul marilor acțiuni menite să asigure creșterii animalelor ponderea pe care trebuie să o dețină în agricultura noastră, în plin proces de dezvoltare socialistă.

Este neîndoielnic că atingerea obiectivelor propuse în acest program — chintesență a gândirii colective, a științei și experienței înaintate — este nemijlocit legată, printre altele, de asigurarea unei puternice baze furajere, suportul material al sporirii permanente a efectivelor de animale și a producției acestora.

Potrivit prevederilor înscrise în programul național, principalele căi de sporire rapidă a producției de nutrețuri sînt ameliorarea continuă a paștilor și dezvoltarea industriei de nutrețuri combinate, acțiuni în plină desfășurare. Aceasta nu înseamnă însă că măsurile privind sporirea producției la hectar la toate plantele furajere cultivate nu se bucură de aceeași importanță.

În privința paștilor se pornește de la o concepție nouă și anume: trecerea la sistemul de cultură a paștilor permanente în zonele de deal și de munte și la înființarea de pașiști temporare în zonele de cîmpie cu posibilități de irigare. Prin aplicarea tehnologiilor moderne de cultură și exploatare există posibilitatea certă să se obțină producții de pînă la 35—40 tone de masă verde la hectar pe pașiștile permanente și pînă la 100 de tone pe pașiștile temporare în condiții de irigare. Obținerea unor astfel de producții va crea posibilitatea ca o parte din masa verde să fie consumată ca atare, iar restul să fie transformată — prin dishidratare — în fînă de lucernă, în fîn obișnuit sau în fîn semi-însoțat (hailage). Cunoșcînd, că, potrivit sarcinilor înscrise în Programul național, pînă la nivelul anului 1975 vor fi fertilizate 1,825 milioane hectare de pașiști permanente și vor fi create circa 700 000 ha de pașiști temporare, creșterea producției de furaje, pe acestea cale, va fi considerabilă.

În privința dezvoltării industriei de nutrețuri combinate, față de circa 1,5 milioane de tone, cite s-au realizat în anul care a trecut, în anul 1975 capacitatea de producție a țării va ajunge la cel puțin 6 milioane de tone.

Atingerea unor obiective de o asemenea amploare va antrena, fără îndoială, inventivitatea oamenilor de știință și a practicienilor, al căror aport este mai mult decît necesar. Trezind în revistă cîteva din cele mai recente rezultate obținute avem temeiul să fim convinși că ceea ce ne-am pro-

pus să înfăptuim este pe deplin posibil.

O primă problemă la care aș vrea să mă refer este aceea a creșterii eficienței cercetării științifice în domeniul nutriției animalelor pentru rezolvarea celor mai acute necesități ale producției. Se conturează tot mai evident utilitatea adaptării sistemului de exprimare a valorii hrănitore a furajelor și de normare a cerințelor de hrană la exigențele zootehniei moderne, racordarea lui la sistemele de circulație universală, recomandarea posibilităților concrete de rezolvare a acestui deziderat în condițiile țării noastre. În acest context, consider deosebit de utilă și oportună rubrica deschisă în

Pentru realizarea Programului național de dezvoltare a zootehniei

paginile revistei „Agricultura” și intitulată: „În dezbaterile specialiștilor: Principii moderne privind exprimarea valorii nutritive a furajelor”. Și, dacă mai luăm în considerare necesitatea largirii posibilităților de investigații privind existența sau lipsa din furajele de care dispunem a substanțelor nutritive pînă la detalii de aminoacizi, vitamine și microelemente minerale avem înfățișat tabloul fundamentării științifice a nutriției animale — punct de plecare în elaborarea recepțiilor nutrețurilor combinate. Fac această afirmație deoarece competitivitatea noastră cu realizările obținute pe plan mondial reclamă o cunoaștere pînă la detalii a cerințelor organismului animal față de totalitatea principiilor nutritive, ținînd seama de direcția de producție — carne, lapte, ouă etc —, de sistemul și fluxul tehnologic de creștere și exploatare. Prin elaborarea unor rețete de nutrețuri combinate eficiente, se va realiza unul din cele mai importante deziderate ale nutriționiștilor — cu mare ecou în economie — acela al îmbunătățirii conversiunii hranei în produse de origine animală, în esență reducerea la limită a consumurilor specifice. De mare utilitate în rezolvarea acestei probleme este înființarea unui centru de calcul pentru rețete de furaje combinate cu ajutorul unor calculatoare specializate (Feed—computere) care să permită intervenții operative în mo-

dificarea rețetelor în funcție de asigurarea materiilor și de alți factori subiecțivi.

În privința sporirii producției la plantele furajere cultivate, problema principală care se pune este stabilirea structurilor optime la aceste culturi, asigurarea fondului de semințe de plante furajere de mare randament. Sub aspectul echilibrului în alimentație, al tehnologiilor aplicate în procesul de intensivizare, de o atenție deosebită se bucură porumbul, furaj energetic principal cu o pondere de 65—70%. El este urmat de lucernă și de soia, resurse importante de proteină. În producerea semințelor de plante furajere valoroase, pînă la organizarea unor unități și ferme specializate, se pune problema ca fiecare unitate să-și producă necesarul de sămînță pe loturi semincere proprii.

În asigurarea necesarului de furaje, și îndeosebi pe linia păstrării integrale a valorii hrănitore a nutrețurilor obținute, o deosebită importanță o prezintă aplicarea tehnologiilor superioare de conservare, deshidratare și granulare a lucernelor, generalizarea în producție a metodelor de conservare a ierbii chiar pe locul de unde s-a recoltat, la umiditate scăzută (în stare pălîită) sau cu ajutorul unor substanțe chimice (Preparatul B.).

Asigurarea proteinei necesare în hrana animalelor se detașează, de asemenea, ca una dintre cele mai importante probleme. Experiențe recente, efectuate la noi în țară, au dovedit că furajele proteice mai greu de obținut, cum sînt fînă de carne și de pește și altele, pot fi substituite cu succes în hrana porcilor și a păsărilor prin proteina vegetală furnizată în primul rînd de soia, cu grija echilibrării rațiilor în aminoacizi esențiali. Este, de asemenea, concludentă posibilitatea substituirii proteinei la rumegătoare — între 30 și 60% — cu uree, biuret și alți înlocuitori sintetici. Rămîne, în continuare, o sarcină a cercetării, elaborarea unor metode prin care azotul din uree să fie utilizat cu un randament mai mare și cu excluderea totală a pericolului de intoxicații. O asemenea posibilitate o oferă granulara ureei și, apoi, perlarea ei în gel de amidon. Resurse importante pentru sporirea producției de proteină le constituie drodiile furajere realizate din materii prime ieftine, cu ajutorul microorganismelor. Este vorba de valorificarea superioară a unor deșeurii în agricultură, deșeurile din industria celulozei (leșile bisulfite), produse secundare din industria lemnului, borhoturi de melasă și, mai nou, chiar din hidrocarburi parafinice din produsele petroliere.

Perspectivă largi se deschid chimizării alimentației animalelor prin producerea și folosirea unor substanțe cu rol enzimatic, stimulator și profilactic sau cu rol de îmbunătățire a însușirilor gustative ale furajelor. O importanță tot mai mare se acordă substanțelor antioxidante cu rol de protejare a unor vitamine, ca și a grăsimilor din nutrețurile combinate și din unele materii prime.

Trecute în revistă succint, atît cît ne permite spațiul, aceste cîteva probleme ne înfățișează un vast domeniu de activitate strîns legat de realizarea prevederilor Programului național de dezvoltare a zootehniei. Oricît ar fi de mic, aportul fiecărui om de știință, al fiecărui practician la realizarea marilor sarcini pe care le avem în față este mai mult decît necesar. Să pornim deci în noul an cu convingerea că tot ce ne-am propus să obținem este pe deplin posibil, că munca și rezultatele noastre sînt puse în slujba uneia dintre cele mai importante activități: asigurarea belșugului de produse solicitate de creșterea continuă a bunăstării poporului.

AGENDĂ VETERINARĂ

O CONTRIBUȚIE VALOROASĂ LA STUDIUL PLANTELOR TOXICE

Pornind de la ideea că șase luni pe an animalele ierbivore se hrănesc cu furaje verzi pe pașiștile naturale, absolventul Facultății de medicină veterinară din Cluj, Augustin NEAMȚU, s-a prezentat la examenul de stat cu o lucrare valoroasă, care cuprinde numeroase observații personale, fapt pentru care comisia i-a acordat nota maximă, propunînd-o pentru publicare în revistele de specialitate. Stînd de vorbă cu autorul am desprins unele date interesante pe care le expunem în rîndurile de față.

Incidența plantelor toxice este strîns legată de starea de întreținere a pășunii. Pe pășunile rău întreținute acestea apar într-o proporție destul de însemnată. Caracteristic este faptul că vegetația toxică este neuniform diseminată pe suprafețele de pășune, periclitînd sănătatea animalelor și dînd posibilitatea pătrunderii în rație a unor cantități mai mari de plante toxice.

Pe pantele însoțite cresc anumite specii de plante toxice, iar pe cele nordice, altele. Din prima categorie se întîlnesc îndeosebi: Senecio jacobaea, Rhinanthus glaber, Melilotus officinalis, Adonis vernalis. Pe versanții nordici s-au găsit: Equisetum arvense, Veratrum album și Colchicum autumnale.

Pe suprafețele bine întreținute incidența plantelor toxice se reduce, aici găsindu-se din abundență specii de mare productivitate ca: Poa, Bromus, Festuca, în timp ce genurile de slabă productivitate dintre graminee sînt rar întîlnite.

Cercetarea a cuprins o suprafață totală de 1108 ha de pașiști naturale din care 813 ha de pășune și 295 ha de fînețe naturale, terenurile aparținînd I.A.S. Gherla. Din cele 85 de specii recoltate, au fost selecționate 11, care au fost experimentate pe șobolani. S-a lucrat cu 60 de șobolani repartizați în 12 grupe de cîte 5 plante, după recoltare, au fost uscate la umbră, măcinate sub formă de fînă și amestecate cu uruieli (proporția 6:4) după care au fost date în hrana șobolanilor. După ingerarea amestecului, aceștia au suferit la diferite intervale. La examenele anatomo-patologice s-au găsit congestii, hemoragii, necroze degenerative la diferite organe (ficat, pancreas, rinichi). Cazurile cele mai grave de intoxicație s-au semnalat la loturile intoxicate cu Chrysanthemum vulgare, Muscari comosum, Origanum vulgare și Senecio jacobaea.

Experiența a cuprins următoarele etape: dozarea toxicului, numărarea hematiilor, dozarea hemoglobinei și leucograma. Observații asupra manifestărilor clinice s-au referit la: examenul anatomo-patologic și examenul histopatologic. Din cele 12 loturi de animale de laborator unul a fost ales ca martor (înainte de experiență animalele erau sănătoase, pentru confirmarea stării de sănătate fiind executate o serie de examene clinice și de laborator).

Leziunile anatomo-patologice au pledat în întregime pentru diagnosticul de intoxicație. Totodată, s-au identificat două specii de plante toxice nespecificate în tratatele de toxicologie veterinară și anume: Centaurea umbellata și Muscari comosum.

S-au constatat și unele dereglări care pot interveni în funcția de reproducție datorită toxicului ingerat. Astfel, pe fond toxic, se pot grefa hipotrepsii ovariene, de unde decurge lipsa de fecunditate și scăderea indicelui de natalitate.

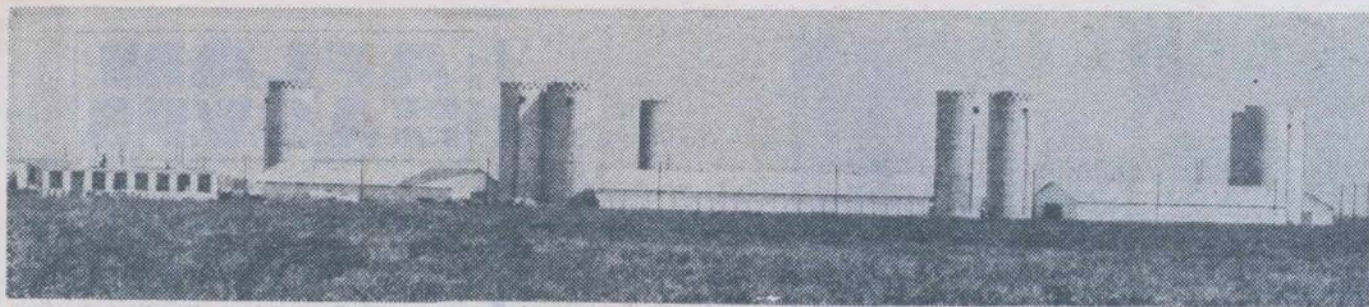
Observațiile făcute de tînărul dr. Augustin Neamțu sînt binevenite. Ele atrag atenția asupra modului cum trebuie să primim problema prezenței plantelor toxice pe pășunile naturale.

Dr. Mihai MITEA

La complexul de vaci cu lapte din cadrul I.A.S. Barboși, județul Galați, cea mai mare parte din lucrări au fost mecanizate. Prin introducerea remorcii tehnologice a fost mecanizată și operațiunea de hrănire.

Vedere generală de la I.A.S. Băicoi

Printre anii încărcăți cu semnificații istorice se va număra cu certitudine și 1971. Este suficient să ne gândim la aniversarea semicentenarului Partidului Comunist Român, sărbătoare a întregului popor; să notăm că este primul an în desfășurarea actualului cincinal; că Programul național de dezvoltare a zootehniei trece în al doilea an de împlinire și că măsurile de reorganizare a agriculturii, adoptate recent, sînt în curs de aplicare.

Aceste evenimente, ca și multe altele, prin amploarea și complexitatea lor, devin mobilizatoare pentru fiecare lucrător din agricultură, pentru fiecare cetățean al patriei noastre.

În rindurile de față vom încerca să redăm cîteva dintre gîndurile pe care și le făuresc, acum la început de an, unii dintre lucrătorii fermelor zootehnice din județul Prahova.

Cooperînd vom obține rezultate și mai bune

Îl rugăm pe dr. Alexandru NICOLAE, șef de fermă la cooperativa agricolă „Flamura Roșie” din comuna Sălciile, să ne spună ce va întreprinde în acest an în ferma pe care o conduce.

— Ferma este specializată în creșterea păsărilor pentru ouă. În acest domeniu, întreprinderile agricole de stat au deja o bogată experiență și cînd am trecut la organizarea fermei ne-am gîndit că e bine să o folosim. Pentru aceasta ne-am adresat întreprinderii agricole de stat „Avicola” din Băicoi, cu care întreprindem și în prezent o legătură strînsă de cooperare — reciproc avantajoasă. Cu sprijinul întreprinderii „Avicola” rezolvăm problema procurării materialului biologic de calitate, bun producător de ouă; în al doilea rînd, obținem furajele prin care să poată fi puse în valoare calitățile productive ale păsărilor și, în al treilea rînd, ne-am format și pregătit oamenii care să aplice tehnologia specifică exploatării de tip industrial.

Am obținut tot ce ne trebuia, bineînțeles, pe baza unor înțelegeri contractuale. În urma acestei cooperări, la unii indicatori, ne apropiem de nivelul celor realizați în întreprinderea parteneră la cooperare. Astfel, am obținut anul trecut aproape 240 de ouă de la fiecare găină ouătoare, sîntem aproape de consumul de unități nutritive prevăzute în tehnologia de creștere pentru sporul în greutate și am livrat peste plan 150 000 de ouă.

În anul acesta, ne propunem atingerea parametrilor realizați la I.A.S. „Avicola”, insistînd, îndeosebi, asupra creșterii productivității muncii. Sperăm că, organizînd mai bine producția și munca, să realizăm și

Prin cîteva ferme zootehnice din județul Prahova

Gînduri la început de an

acest proiect. Totodată, vom extinde sectorul avicol, ca urmare a condițiilor prielnice și a experienței proprii acumulate, sporind efectivul cu cel puțin 6 000-12 000 de păsări. Ne-am convins că prin cooperare vom obține rezultate și mai bune.

Colaborare

Discuții privind relațiile dintre ingineri și economiști în cadrul unei ferme se mai poartă încă; unii le-au înțeles pe deplin sensul, alții mai manifestă însă neînțelegeri în legătură cu atribuțiile. La cooperativa agricolă din Ciupelnița, inginerul Nicolae ȘEREMET, și economistul Nicolae AUREL colaborează de multă vreme, cu rezultate bune. La direcția agricolă ni se spune că sarcinile de producție ale fermei de taurine, condusă de ing. Nicolae Șeremet sînt cunoscute și rezolvate deopotrivă de fermier și de economist, că, dacă lipsește unul din ei, celălalt îl înlocuiește cu tot atîta competență și că ar fi un important cîștig pentru producție dacă, peste tot, s-ar stabili astfel de relații determinate de interesele majore ale realizării sarcinilor de plan.

În anul acesta, ferma are un plan de producție mai mare compartiv cu anul 1970; efectivul va crește cu 10 %, iar sarcinile privind livrarea produselor zootehnice vor spori considerabil. Înfăptuirea acestor obligații îi preocupă pe cooperatori încă din primele zile ale noului an. Evident, au început cu completarea efectivului, acțiune care, țînînd seama de ritmul în care se desfășoară, se poate aprecia că se va realiza cît de curînd.

Efectivul suplimentat va fi exploatat în condițiile existente, ceea ce va însemna o folosire mai judicioasă a spațiului de cazare și, în general, a capacității fermei.

Dintre obiectivele mai importante pe care și le-au propus cei doi colaboratori pentru anul 1971, în afara realizării și depășirii planului la producția-marfă, sînt cele care vizează depășirea planului de livrare la export și reducerea consumului de unități nutritive pentru un kilogram de spor de greutate. Reținem argumentele, fundamentate economic, în ce privește raționalizarea consumului prin profilul fermei — taurine la îngrășat — în cheltuielile materiale o pondere deosebită

o ocupă cheltuielile cu hrana animalelor; or, diminuarea acestora va determina o creștere a veniturilor și, pe alt plan, chiar o creștere a competitivității la export. Realizarea acestui obiectiv este condiționată însă de rezolvarea problemei producerii furajelor combinate. Deoarece s-a mai ridicat această problemă și în alte cooperative care au trecut la specializarea și profilarea producției, considerăm că, așa cum Direcția agricolă a județului Prahova a rezolvat satisfăcător problema nutrețurilor combinate pentru păsări, în continuare, există posibilitatea producerii și de alte sortimente de furaje combinate solicitate de cooperative.

Vom profila și specializa producția

Cooperativa agricolă „1 Mai” din comuna Starchiojd, dispune de condiții naturale de producție întrucîtva deosebite, determinate în principal de terenul muntos pe care este amplasată comuna. Cu ani în urmă s-a stabilit ca, printre multe alte ramuri de producție, să se crească și taurine. Se hotărîse deci, fără a se lua în considerare condițiile natural-economice și tradiționale specifice acestor locuri, să se dezvolte un sector cu puține șanse de a da rezultate satisfăcătoare.

Stăm de vorbă cu Aurelian TUDORIE, președintele cooperativei agricole de producție „1 Mai”.

— În acest an, vom „repara” o greșală de care, în parte, sîntem și noi vinovați. Trecîndu-se la acțiunea de profilare și specializare a producției în cooperativele agricole, am renunțat la creșterea bovinelor și, chiar în toamna anului 1970 am organizat o fermă specializată în creșterea oilor. De fapt, aceasta s-a impus ca o îndeletnicire tradițională a locuitorilor de pe aceste meleaguri, datorită condițiilor naturale mult mai favorabile pentru creșterea oilor și caprelor. De unde în 1969 aveam aproape 3 000 de oi, în prezent, în fermă sînt peste 6 500 de oi, iar la sfîrșitul anului 1971 vom avea circa 8 500 de oi. În perspectiva anului 1975 va trebui să ajungem la 10 000 de oi. Sîntem însă hotărîți să atingem această cifră mult mai devreme.

Ne punem mari speranțe în această fermă, fără a neglija însă celelalte sectoare. După cum spuneam, avem toate condițiile: oameni care cunosc bine a-

ceastă ocupație, o bază materială bună care va fi completată cu încă două grajduri ce vor adăposti 1 600 de oi, pășuni și fînețe care prin îmbunătățiri nu prea costisitoare ne vor asigura necesarul de furaje și, în afară de acestea, dispunem de un material biologic potrivit, și anume de „Tigaia de munte”, cu însușirile ei bine cunoscute. Ne gîndim să lotizăm oile, fiindu-ne astfel mai ușor să aplicăm pășunatul rațional și să organizăm producția în flux pentru a evita aglomerările din perioadele de montă și fătări. După cum se vede, în anul în care am intrat avem multe lucruri de făcut.

Seriozitate și pasiune

O discuție pe o temă de specialitate purtată cu dr. Florica NĂSTASE, șefa fermei de porcine a cooperativei agricole din Dumbrava, ne-a permis să dăm contururi și mai precise noțiunilor de seriozitate și pasiune. Sînt noțiuni care, de fapt, caracterizează întreaga activitate a șefei de fermă. Întreaga producție este planificată în cele mai mici detalii. Normele, de pildă, sînt stabilite pentru fiecare operație încă de la începutul anului, astfel încît fiecare cooperador cunoaște precis cît va primi în urma activității depuse. Monta și fătările, acțiuni legate nemijlocit de sporirea efectivului, sînt planificate pînă la amănunt.

Ce rezultate s-au obținut pînă în prezent? Producția zootehnică a fost realizată și depășită; ca urmare a sistemului de aplicare a normelor, fluctuația forței de muncă din cadrul fermei a fost exclusă.

— În 1971, ne spune șefa fermei, va trebui să obținem cîte 14 purcei de la fiecare scroafă față de 12 cîți am obținut în 1970, să rezolvăm, cu sprijinul direcției agricole, problema furajelor combinate de care este condiționată producția, să începem urmărirea produșilor încă de la două luni pentru a intensifica procesul de selecție chiar în cadrul cooperativei, să extindem regimul alimentației diferențiate. Sînt convinsă că rezervele noastre de creștere a producției trebuie căutate într-o mai bună organizare a acesteia, direcție în care vom acționa cu mai multă insistență.

Am vrea să ne referim pe scurt și la caietul de însemnări zilnice al doctorei Florica Năstase. Nu exagerăm afirmînd că are valoarea unui autentic caiet de lucrări practice. Aici sînt înscrise date cu privire la producție, la repartizarea și cheltuirea normelor, la livrările și veniturile fermei, la instrucțiunile organizate pentru protecția muncii etc. Este un mic amănunt care, adăugînd celorlalte calități, conturează munca și activitatea șefei de fermă de la Dumbrava.

Ion MANEA

C O L T U L APICULTORULUI

GALECID-UL

un nou produs pentru combaterea găselniței

Pentru combaterea găselniței (molia cerii), unul din cei mai temuți dăunători ai apiculturii, literatura de specialitate recomandă diferite metode chimice și biochimice. Dintre substanțele chimice cunoscute amintim sulful, naftalina, sulfura de carbon, molcidul și acidul acetic. Cum însă unele din substanțele recomandate sînt toxice și periculoase, iar altele sînt inflamabile și prezintă pericol de incendiu, Combinatul apicol al Asociației crescătorilor de albine a reușit să producă și să livreze în anul 1970 un nou produs pentru combaterea găselniței, sub denumirea de „Galecid”. Acesta se obține prin tablețarea paradiciol-benzenului rezultat ca subprodus în procesul de clorurare a benzenului. Galecidul are proprietatea de a se evaporă trezind direct din stare solidă în vapori. Vaporii de galecid sînt toxici pentru toate formele active ale găselniței, motiv pentru care este folosit la combaterea acestui dăunător cit și la conservarea fagurilor vechi, atacați de găselniță.

Galecidul se folosește cu succes la combaterea găselniței atît în stare activă cît și preventiv, în tot cursul anului. Tratarea fagurilor cu galecid se face în spații închise, bine etanșate. În cantități mai mici, fagurii vor fi tratați în corpuri de stupi. Pentru cantități mai mari, se vor folosi dulapuri de rame sau chiar camere etanșe. În toate cazurile menționate — pentru ca acțiunea galecidului să fie cît mai eficientă — spațiile respective trebuie umplute cît mai bine cu faguri, asigurîndu-li-se o etanșare perfectă prin lipirea cu fișii de hirtie a crăpăturilor prin care s-ar putea pierde vaporii de galecid. Fagurii vor fi așezați în poziția lor normală (vertical).

Cantitatea minimă este o tabletă pentru un fagure STAS sau 3 tablete la 4 faguri multietajați. Tabletele se așează în interiorul spațiului respectiv (corp de stup, dulap sau cameră), recomandabil în partea de jos. După 10 zile, tratamentul se mai repetă o dată, iar apoi fagurii rămîn în spații bine închise pînă la folosirea lor. Înainte de folosire, fagurii vor fi bine aerisiți timp de 2-3 zile. Fagurii cu miere și păstură nu se tratează pentru a nu li se imprima mirosul caracteristic de galecid. Ambalajele de galecid se păstrează în locuri răcoroase, ferite de căldură și de razele soarelui; alimentele nu se depozitează la un loc cu galecidul pentru a nu căpăta mirosul neplăcut al acestuia.

Galecidul nu este inflamabil și nici toxic pentru om și animale. Se prezintă sub formă de tablete de culoare alb cenușie, cu greutatea de 1,8-2 gr. Se livrează în cutii de tablă cositorită, cu capac demontabil, cu o capacitate de 300 g. și 900 g. Păstrat în condițiile recomandate mai sus, are termen de garanție 3 luni. După folosirea parțială a produsului, ambalajele se închid etanș, deoarece galecidul se evaporă în contact cu aerul și se pierde.

În acțiunea de preluare a fagurilor reformați la schimb și a boștinei de către filialele A.C.A., se recomandă să se ia măsuri preventive și curative, introducîndu-se doze corespunzătoare de tablete de galecid în sacii de hirtie sau polietilenă în care sînt ambalajați și transportați fagurii sau boștina. Pentru conservarea corespunzătoare a acestora se recomandă ca sacii să fie bine legați în vederea menținerii vaporilor de galecid în interiorul lor.

Ing. Traian VOLCINSCHI
directorul
Combinatului Apicol
Baneasa-București

Pe potecile codrului

In atenția silviculturilor

Reușita culturilor speciale, producătoare de lemn pentru celuloză

Pe plan internațional, inclusiv la noi în țară, se constată o creștere rapidă a consumului de hirtie și produse pe bază de celuloză și semiceluloză, fapt care atrage, la rândul său, necesitatea asigurării industriei prelucrătoare cu cantități sporite de materie primă. În acest scop, pornind de la sarcinile trasate de Directivele Congresului al X-lea al P.C.R., a fost elaborat, la nivelul Departamentului silviculturii, un program pentru înființarea unor culturi forestiere speciale, producătoare de lemn pentru celuloză, în perioada 1970—1975. Despre modul în care se materializează prevederile cuprinse în programul amintit, despre principalele acțiuni care trebuie să stea în atenția producției și cercetării silvice ne vorbește ing. Horia NICOVESCU, director în Departamentul silviculturii.

— Doresc să menționez — ne-a relatat interlocutorul — că înființarea culturilor speciale, producătoare de lemn de celuloză, constituie una din principalele căi de sporire a resurselor de materie primă necesară dezvoltării industriei prelucrătoare.

Prevederile făcute pe plan mondial arată că deficitul de lemn pentru celuloză nu va putea fi diminuat decât într-o măsură foarte mică prin folosirea maselor plastice și a altor produse utilizate ca materie primă destinată necesităților papetare. Pe de altă parte, în comerțul dintre state se observă tendințe de reducere a exportului de materie primă lemnoasă și de creștere a livrărilor de hirtie, celuloză și pastă mecanică. De asemenea, ținând seama de sporirea rapidă a capacităților de producție din industria papetară apare ca cert faptul că actualele resurse de lemn de rășinoase ale Europei — exceptând U.R.S.S. — vor fi insuficiente pentru acoperirea necesarului. În aceste condiții, pentru ameliorarea balanței lemnelor pentru celuloză, pe lângă raționalizarea consumului de rășinoase în alte sectoare de activitate, folosirea în mai mare măsură a lemnului de foioase și a deșeurilor de hirtie în industria papetară etc., una din cele mai indicate măsuri o constituie crearea culturilor speciale, de mare randament, cu cicluri mai scurte de producție.

— După câte știm informați, încă din anul care s-a scurs s-a pornit la aplicarea programului de creare a culturilor forestiere pentru celuloză.

— Așa este. Până la sfârșitul actualului cincinal va trebui să înființăm astfel de culturi pe o suprafață de 100 000 de hectare. Deosebită atenție am acordat și va trebui să acordăm în continuare alegerii celor mai potrivite specii, ținând seama de condițiile staționale. Se știe că cea mai mare valoare papetară o au rășinoasele. În special molidul, iar dintre foioase plopul euramerican și salcia. În ceea ce privește pinul, el va suplini alte rășinoase (molidul și bradul) a căror valoare papetară este bine stabilită pentru țara noastră. Dintre plopul euramerican, cele mai bune însușiri le prezintă „Robusta”, cu randament maxim în celuloză, fiind în același timp și foarte productiv, urmat de clonele „Celei”, „Virginiana-Cetate” și „Serotina”. Lemnul de salcie este inferior celui de plop, urmând a fi folosit la semiceluloze. Cu toate că lemnul

plopului alb nu a fost încă studiat în țara noastră sub aspectul randamentului în celuloză el a fost inclus în program.

— Practic ce s-a întreprins până acum la nivelul inspectoratelor și ocoalelor silvice?

— S-au identificat suprafețele respective. Sarcinile au fost defalcate pe inspectorate și ocoale silvice, indicându-se totodată și speciile forestiere cele mai potrivite. Plopul și salcia, de exemplu, au fost recomandate în lunca Dunării și a râurilor interioare, pinul în unitățile de câmpie, iar molidul în zona dealurilor și colinelor. Doresc să accentuez asupra necesității ca specialiștii silvici să acorde toată atenția alegerii speciilor cu care vor înființa culturile producătoare de lemn pentru celuloză, potrivit condițiilor staționale și microstaționale cele mai potrivite, aceasta constituind una din primele cerințe pentru reușita acțiunii respective. În cadrul unor inspectorate s-a trecut la înființarea propriu zisă a plantațiilor, lucrarea continuând cu intensitate crescândă în anul în care am pășit.

— Ce producții se scontază să se obțină de la aceste culturi speciale?

— În aceste culturi, create cu specii forestiere valoroase, repede crescătoare, intenționăm să aplicăm metode silviculturale intensive, capabile să asigure cantități ridicate de masă lemnoasă, la cicluri mai scurte de producție. În general, virstele de tăiere a masei lemnoase ce va rezulta din culturile speciale sînt de 45 de ani la pinul strob, 40 de ani la molid, pin silvestru și pin negru, 15 ani la plopul euramerican și salcie și 20 de ani la plopul alb. Se prevăd creșteri medii, pe an și pe hectar, de 10 m.c. la molid, 12 m.c. la pinul strob, 8 m.c. la plopul euramerican, 10 m.c. la plopul alb și 18 m.c. la salcie. Avem însă date experimentale și de producție (la Stațiunea plopului de la Măgurele, de pildă)

NOTA REDACTIEI: Așa cum a reieșit din convorbirea de față, reușita culturilor forestiere destinate producerii lemnului de celuloză depinde de o multitudine de factori, ea fiind o acțiune nouă pentru țara noastră. De aceea, invităm pe silvicultorii din unitățile de producție, din cercetare sau învățămînt, care au o experiență în această privință să o împărtășească cititorilor noștri prin intermediul revistei, să facă observații critice sau anumite propuneri legate de acțiunile menite să asigure industriei prelucrătoare, cantități sporite de masă lemnoasă pentru celuloză.

care indică creșteri mult mai mari, de 30 m.c. pe an și pe hectar la plopul euramerican. Același lucru și la unele specii de rășinoase. La sfârșitul perioadei 1971—1975 s-a preconizat obținerea, de pe cele 100 000 ha, a unei producții brute de peste 33 milioane m.c. de masă lemnoasă, din care aproape 23 milioane m.c. de rășinoase. Din volumul total, net comercializabil lemnul pentru celuloză va reprezenta peste 14 milioane de m.c., în cazul sortării uzuale, și peste 24 milioane de m.c. în cazul sortării maxime.

În ceea ce privește eficiența economică a culturilor speciale este, cred, suficient să amintim faptul că în felul acesta se vor obține creșteri medii de 6—20 m.c./an/ha, cu circa 70—85% lemn apt pentru utilizări industriale, față de arboretele actuale care populează terenurile respective; aici se înregistrează creșteri medii de numai 2—4 m.c./an/ha, lemnul industrial reprezentînd doar circa 20—30 %.

În concluzie, se poate spune că înființarea pînă în 1975, în fondul forestier administrat de Departamentul silviculturii, a 100 000 de hectare cu culturi speciale pentru celuloză, va conduce la o producție de masă lemnoasă suplimentară.

— O ultimă întrebare. De ce depinde reușita culturilor speciale?

— Despre unele din condițiile necesare am mai vorbit. Mă gândesc însă și la anumite măsuri speciale ce vor trebui aplicate — pregătirea corespunzătoare a terenului și fertilizarea lui, irigarea, acolo unde sînt posibilități, aplicarea unor metode adecvate de plantare și conducere a arboretului și altele — astfel încît acesta să poată produce lemn de calitate în termenele stabilite. În această privință, așteptăm mai mult sprijin din partea oamenilor de știință, a cercetătorilor, a tuturor celor care au o experiență bună în domeniul amintit. De asemenea, se simte nevoia unei colaborări mai strînse cu alte instituții și departamente, astfel ca fiecare lucrare cerută de înființarea și reușita culturilor speciale să poată fi efectuată la vreme. Mă refer, în primul rînd, la necesitatea executării cu mijloace mecanice a întregului volum de lucrări de defrișare și pregătire a terenurilor destinate înființării culturilor speciale producătoare de lemn, de celuloză. În așa fel ca suprafețele necesare să poată fi pregătite cu cel puțin un sezon de vegetație înaintea efectuării plantării. Se impune, cu tot mai multă stringență, ca Ministerul Industriei Lemnului să ia măsuri pentru exploatarea și evacuarea masei lemnoase valorificabile, speciale. Este, de asemenea, indicat ca tot ministerul amintit, prin institutul său de specialitate, să studieze calitățile fizice și compoziția chimică a lemnului de plop alb, precum și tehnologia prelucrării lui în vederea folosirii acestuia în industria papetară. Toate acestea, la care trebuie adăugată alocarea unui fond corespunzător de investiții și, eventual, revizuirea în mod corespunzător a taxelor forestiere de livrare a lemnului brut, pe picior, din arborete, vor putea contribui la reușita culturilor speciale despre care am vorbit.

Ing. N. FLORIAN

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

Vești din județul Gorj

În cadrul acțiunii de extindere a arealului fazanului, conducerea A.G.V.P.S. Gorj a luat, începînd din toamna anului 1969, măsuri pentru pregătirea fondului de vînătoare Brădiceni. Astfel, au fost desfășurate largi acțiuni de combatere a dăunătorilor vînătorului, construite 20 de hrănituri-tip, cu poteci de legătură între ele, și a fost asigurată hrana necesară. Cu cîtva timp în urmă, pe teren au fost eliberate cîteva sute de pui de fazan.

O dată cu colonizarea fazanului s-a continuat și acțiunea de colonizare a căpriorului, efectivele fondurilor de vînătoare Bibești și Săcelu sporind cu încă 50 de exemplare.

Pentru reușita colonizărilor și creșterea continuă a efectivelor s-a desfășurat o susținută muncă de ocrotire a vînătorului. Astfel, au fost uciși 8 lupi, 743 ciini hoinari, 196 vulpi, 933 alți dăunători cu pâr și peste 5000 de ciori grive și cotofene. Pentru asigurarea hranei suplimentare a vînătorului au fost asigurate 60 tone de frunzare, 20 tone de lucernă și 5000 kg de gozuri (pentru fazani și potirnicchi). Totodată, personalul de pază din cadrul asociației a desfășurat o intensă activitate de combatere a braconajului.

De la braconaj, la crimă!

Acordarea permisului de port-armă și a celui de vînătoare impune posesorilor lor o corectitudine desăvirșită, atît în ce privește respectarea instrucțiunilor de practicare a vînătorii, cît și în manipularea armei și a muniției de vînătoare. Din păcate, mai există unii vînători care, din lăcomie, uită toate acestea și, uneori, comit acte care pot avea urmări tragice. Astfel, cu cîtva vreme în urmă șase vînători din comuna Ruja (subordonată orașului Agnita, județul Sibiu) au ieșit pe teren, la mistreți, fără să aibă autorizația cuvenită. S-au așezat la pîndă într-o porumbiște. La un moment dat, unul dintre vînători a auzit zgomote și a văzut porumbul mișcîndu-se. Fără să identifice vînătorul — obligația elementară a oricărui vînător — a ridicat arma și a tras. Rezultatul a fost tragic: poșurile l-au lovit mortal pe vînătorul Ioan Rogoz.

Iepuri cam scumpi

Iată un fapt petrecut recent în județul Ilfov. Supraveghetorul fondului de vînătoare Călugăreni, Marin Ianoș, bănuia de mai multă vreme că pe terenul lui își face mîndrele un grup de braconieri. După o îndelungată urmărire, într-o noapte, i-a surprins asupra faptului. Aceștia erau vînătorul Petre Gheți (din comuna Singureni — Ilfov), Ion Jane, care avea „funcția” de adunător al iepurilor împușcați; cu „mijloacele tehnice” era responsabil tractoristul rutierist Ion Nicolae (din comuna Copăceni — Ilfov), folosind tractorul nr. 41-IF-1498, al I.A.S. Copăceni. În noaptea respectivă, între orele 23,30 și 1,30, braconierii amintiți împușcaseră 15 iepuri!

Ajutat de organele de miliție, supraveghetorul a confiscat iepurii, iar braconierilor li s-au întocmit acte de trimitere în judecată. Pînă cînd justiția va aplica sancțiunile cuvenite pentru paguba de 8 100 lei pricinuită, vînătorul Petre Gheți a fost exclus din A.G.V.P.S.

Prin orice mijloace?

Recent, mai mulți vînători din Sibiu au ieșit la iepuri prin livezile a două I.A.S., la Veștem și la Șura Mare. Nu au văzut nici măcar urme de iepuri. În schimb, în jurul fiecărui pom erau presărate boabe de griu și de porumb, tratate cu otrăvă. Pe terase au observat soareci și cotofene, potirnicchi și diverse păsărele moarte. Vînătorii au mers și au cerut lămuriri oamenilor care gospodăresc aceste livezi. Răspunsul a fost categoric: au primit ordin să distrugă dăunătorii prin orice mijloace, inclusiv iepurii...

Oare există date asemenea dispoziții? Și dacă sînt, cei care le-au difuzat au uitat că și fauna sălbatică constituie o bogăție a țării, avînd un rol însemnat în combaterea pe cale biologică a dăunătorilor?

La început de nou an, inerent, oamenii încearcă la locurile lor de muncă un sentiment al propulsării spre lucruri noi. Privind înainte la ceea ce trebuie să întreprindă, ei cataloghează și ceea ce au izbutit în anul ce s-a încheiat de curând, dar și ce mai trebuiau să împlinescă. Sintetizând, aceste dimensiuni pot fi surprinse integral atunci când se analizează modul cum au fost realizate prevederile contractului colectiv.

— Pentru noi, ne mărturisesc de curând tov. Dumitru Dibu, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Rm. Sărat, contractul respectiv reprezintă de fapt fotografia modului cum am muncit, dar și diagrama a ceea ce urmează să inițiem și a modului cum trebuie să acționăm permanent. Pe de o parte, contractul colectiv include obligațiile de producție, pe de alta plusurile ce trebuie aduse în vederea asigurării unor condiții superioare de muncă și de trai, de la un an la altul. Pentru realizarea lui își iau angajamente concrete atât consiliul de administrație, cât și comitetul sindicatului.

— Cum verificați, în mod obișnuit, stadiul îndeplinirii contractului respectiv?

— Organizăm trimestrial adunări ale salariaților, în cadrul cărora este supusă dezbaterii realizarea prevederilor, conform datelor calendaristice respective și responsabilităților asumate. Iată, de pildă, cum au fost soluționate principalele prevederi în cursul anului trecut...

Am notat în primul rând din cele relatate de tov. Dibu, că în 1970, cu toate condițiile grele de climă, majoritatea celor 11 ferme ale întreprinderii au obținut un bilanț pozitiv, realizându-se pe întreaga unitate un beneficiu de 7 500 000 lei, cu mai bine de 1 500 000 lei peste plan.

La acest succes au contribuit majoritatea sectoarelor de activitate — culturile de câmp pe mari suprafețe, via pe 450 ha, plantația de porțoloi de 80 hectare — dar îndeosebi sectorul zootehnic, unde la cele 3 ferme, cu aproape 4 000 de taurine și 10 000 de ovine s-au obținut importante realizări.

Am reținut amănuntul, nu lipsit de semnificație, că în cursul ultimei analize a îndeplinirii contractului colectiv, unii lucrători au luat poziție critică în problema realizării anumitor producții de cereale planificate, subliniind

că nu întotdeauna consiliul de administrație și-a respectat angajamentele. Între altele, de exemplu, s-a arătat că în ce privește aplicarea tehnologiilor noi, în contractul colectiv se prevăzuse, erbidarea întregii suprafețe cultivate cu porumb. Or, neasigurându-se la vreme substanțele respective, lucrările de înlăturare a buruienilor s-au făcut prin mijloace obișnuite, inclusiv prin prășit manual, ceea ce a dus la depășirea fondului de salarii pe întreaga unitate cu 250 000 lei.

producției. Ar merita notat poate, că în ce privește organizarea demonstrațiilor practice și a schimburilor de experiență pe ferme — menite să contribuie mult la intensificarea întrecerii socialiste, angajamentele comitetului sindicatului au fost îndeplinite. De altfel, ne-am propus ca o serie de asemenea acțiuni să fie continuate chiar începând din prima jumătate a lunii februarie, în acest an. Ar mai fi necesar să adăugăm că, potrivit contractului colectiv, pe linie sindicală am organizat două concursuri

bunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale salariaților.

— În 1970, spune tov. Dibu, s-au putut rezolva multe probleme. Dar au rămas la un moment dat și unele „fără acoperire”. Așa stau lucrurile, de exemplu, cu instalarea podului rulant la atelierul mecanic nr. 1. Podul respectiv a fost procurat dar lucrarea de montare s-a desfășurat cu greutate. Abia în ultimele zile ale anului 1970 am reușit să-l dăm în folosință. Anul trecut am construit un nou depozit de carburanți, s-a executat o instalație de ventilație la atelierul mecanic de la Valea Rîmnicului, s-a asigurat alimentarea cu apă la fermele Greabănu și Rîmnicelul, s-a amenajat încă un șopron pentru sortarea strugurilor și fructelor la ferma Răducești și un centru de vinificație în cadrul fermei industriale etc. Astfel de acțiuni destinate îmbunătățirii condițiilor de muncă trebuie continuate, întrucât există de pe acum numeroase propuneri bune ale salariaților. Bunăoară, trebuie să asigurăm o serie de piese de schimb noi la instalațiile de mulș mecanic; este nevoie să procurăm un aparat de sudură la ferma Răducești și să asigurăm o mai bună încălzire a atelierului principal. Alte probleme vizează buna cazare a muncitorilor zilieri, sezonieri și permanenți, îndeosebi la ferma Greabănu. În acest an, este necesar să depunem eforturi sporite în acest sens. Comitetul sindicatului va propune includerea în contractul colectiv a unor prevederi speciale referitoare la efectuarea unor amenajări mai bune la dormitoarele de la fermele Amara și Podgoria, ca și pentru o grijă sporită în vederea întreținerii acestora.

În încheierea discuției cu tov. Dumitru Dibu, am reținut hotărârea organelor sindicale de la I.A.S. Rm. Sărat de a ține în acest an, prin grupele sindicale, o mai bună evidență a propunerilor salariaților, în scopul realizării operative a prevederilor din contractul colectiv, de a face analiza săptămînală a indicatorilor planului de producție, și a prezenta dări de seamă amănunțite care să reflecte modul cum sînt îndeplinite angajamentele reciproce luate de către consiliul de administrație, pe de o parte, și de către comitetul sindicatului, pe de altă parte.

AI. IANCU

EXAMINÎND DIAGRAMA CONTRACTULUI COLECTIV

Cu același prilej, s-a evidențiat strădania unor salariați ca, de pildă, Marin Dragu, Ștefan Preda și Petre Manea de la ferma „Fotin”, Nicolae Rovalca și Ion Simion de la ferma Valea Rîmnicului, Ștefan Radu și Nicolae Neacșu de la ferma Amara etc. — pentru întreținerea și fertilizarea solului, ori combaterea bolilor și dăunătorilor culturilor. Dar au și fost criticate lipsa de disciplină și delăsarea de care au dat dovadă unora tractoriști ca Gheorghe Parnică și Nicolae Stănescu de la ferma Valea Rîmnicului; Gheorghe Badea și Cosma Opreșcu de la ferma Fotin și alții.

Întreb pe președintele comitetului sindicatului dacă nu s-a analizat și felul în care au fost realizate sarcinile asumate de către comitetul sindicatului.

— În cuvîntul lor, vorbitorii au amintit că activitatea grupelor sindicale ar fi putut fi mai rodnică, în ce privește mobilizarea oamenilor pentru îndeplinirea prevederilor de producție incluse în contractul colectiv.

Firește sarcinile ce revin organelor sindicale sînt strîns legate de cele ale

pe meserii: „Cine cunoaște zootehnie, câștigă”, — unde premiul întii a fost obținut de mulgătorul Ilie Bănuțescu de la ferma 6-a și „Cine cunoaște viticultură, câștigă”, unde pe locul întii s-a clasat muncitorul Nicolae Tudose. De asemenea, prevederile contractului referitoare la contribuția comitetului sindicatului în buna desfășurare a instruirilor tehnice au fost îndeplinite, fapt ce ne-a determinat ca, pentru noua etapă de învățămînt agrozootehnic din iarna aceasta, să luăm măsurile convenite încă de la începutul lunii trecute.

Firește, ne referim și la noile sarcini incluse în contractul colectiv pe 1971, ce va trebui discutat în scurtă vreme de către adunarea generală a salariaților.

Prevederile cu privire la planul de producție sînt net mai mobilizatoare în comparație cu anul trecut. Sînt indicate măsuri tehnice moderne, atît în culturile de câmp și viticultură, cît și în sectorul zootehnic, menite să ușureze efortul fizic al oamenilor și să reducă prețul de cost.

Dar, noul contract colectiv vizează și continua im-

Nu, nu-s lucruri mărunte!

Analizînd cauzele unor accidente care au loc în timpul muncii, nu o dată rămînem surprinși de modul în care acestea se produc. O simplă neglijență, o neatenție cit de mică, o elementară regulă de protecție a muncii nerespectată și viața unui om, a mai multora este pusă în pericol. Tocmai de aceea, la instrucțiunile care se țin periodic în cadrul unităților agricole trebuie să se insiste în mod deosebit asupra respectării cu strictețe nu numai a normelor școlite ca fiind cele mai importante — folosirea aparatului, a materialului de protecție etc. — ci a întregului complex de măsuri, mergîndu-se pînă la amănuntul aparatului cel mai insignifiant. Iată, de altfel, cîteva exemple care dovedesc cu prisosință cit de periculos este să neglijezi normele prescise.

Vom cita, pentru început, cîteva accidente petrecute în sectorul zootehnic, sector unde, îndeosebi în perioada de stabulație a animalelor, pericolul de accidentare este destul de mare.

Nu cu mult timp în urmă, la cooperativa agricolă din Popoști, județul Bihor, țărănul cooperaturii Ion Sandor a încercat să dezlege un taur și să-l scoată din grajd, fără a folosi în acest scop, așa cum prevăd normele de protecție a muncii, bastonul de conducere a animalului. Această neglijență, cotată poate de unii ca fiind mărunță, i-a costat pe cooperaturii amintit viața.

Exact în aceleași condiții, cauzat de aceeași lipsă a bastonului de conducere a taurului, a avut loc în ultima vreme un accident mortal și la cooperativa agricolă din comuna Gura Teghii, județul Buzău, căruia i-a căzut victimă țărănul cooperaturii Nicolae Măntălaș, om de 40 de ani, tată a 5 copii; cu singura deosebire că acesta a vrut nu să dezlege, ci să lege taurul. Dar, ca și în primul caz, el a neglijat să ia măsura elementară cerută în asemenea ocazii — folosirea bastonului. Și, în plus, din cite s-a constatat, victima se afla și sub influența alcoolului.

Alteori, așa cum aminteam, accidentul are la bază o simplă clipă de neatenție, așa cum s-au petrecut lucrurile la asociația intercooperatistă Brașov. În ziua de 3 noiembrie 1970, gateristul Ion Cîrstea, bărbat de 30 de ani, lăsa o scindură cu fierăstrăul de tăiat lemne, la atelierul de tâmplărie din comuna Telu. Într-un moment de neatenție a gateristului, om de experiență și cu o îndelungată practică în meserie de altfel — scindura, antrenată de pinza fierăstrăului, a ricoșat, lovindu-l pe meseriaș în cap. Lovitura i-a fost acestuia fatală.

Am mai putea veni și cu alte exemple. Ne oprim însă aici, pentru a accentua încă o dată că în domeniul protecției muncii nu există lucruri neglijabile. Orice amănunt neluat în seamă poate fi, după cum se vede, aducător de suferință, de invaliditate, de moarte chiar.

La Uzina de reparații din Balș, județul Olt, folosirea aparatului și materialului de protecție a muncii stă permanent în atenția comitetului de direcție, a celui sindical, a Săgeții salariat.

Foto: M. NIEDL

Creionări

AGROCLUB

Am mai scris și cu alte prilejuri despre această inițiativă, izvorâtă cu cîțiva ani în urmă dintr-un elan juvenil și îmbrățișată apoi cu căldură de către organizația de tineret din patria noastră. Începutul l-au făcut, după cum bine ne aducem aminte, cîțiva tineri entuziaști din comuna Chirnoși, județul Ilfov, specialiști în ale agriculturii care, în vederea petrecerii mai cu folos a timpului liber, au prins a constitui un club agricol.

Trebuie spus că, încă din embrion, agroclubul a fost conceput nu ca un simplu loc de divertisment, ci ca o asociație tinerească ce-și propune înainte de toate să contribuie la creșterea pregătirii profesionale a membrilor săi. Mijloacele: discuții pe teme de specialitate, prezentări de referate asupra unor cercetări proprii, întâlniri cu oameni de știință etc. Și, dacă e să ne referim tot la agroclubul din Chirnoși, se cuvine apoi să consemnăm că asemenea acțiuni, din care cei înscrși au avut multe de câștigat în ale meseriei, au fost organizate din plin. Așa cum, de altfel, însemnate foloase profesionale au avut de pe urma acțiunilor organizate și membrii celorlalte agrocluburi constituite ulterior, la Albești și Bucecea — Botoșani, Poiana Mare, Birca și Selega — Dolj, la Tohan și Valea Călugărească — Prahova, la Diosig — Bihor, la Satulung și Seini — Maramureș și în multe alte locuri. Căci, din cite aflăm la sectorul tineret sătesc al C.C. al U.T.C., asemenea cluburi ale specialiștilor din agricultură au fost constituite pînă acum în mai bine de 30 de comune din țară.

Dar, nu comunicarea unor asemenea amănunte statistice ne-am propus-o. Prin rîndurile de față am vrea să atragem atenția asupra necesității ca inițiativa amintită să fie mai mult sprijinită, începînd cu conducerea unităților agricole și organelor locale de stat din comunele unde există posibilitatea înființării unor asemenea agrocluburi și sfîrșind cu organizațiile și instituțiile centrale interesate. Așa cum s-a subliniat și cu prilejul unei consfățiri organizată special pe această temă de C.C. al U.T.C. și C.N.I.T., la Botoșani, cu vreo lună în urmă, agrocluburile pot și trebuie să devină — alături de casele agronomului, de laboratoarele agricole din unități — un instrument dintre cele mai eficace de propagare a noului, de stimulare a specialiștilor pentru ridicarea pregătirii profesionale, de orientare a acestora către investigația științifică și, mai ales, către valorificarea ideilor tehnice inovatoare. Organizarea unor loturi sau cîmpuri experimentale în unități și discutarea apoi în sesiunile agrocluburilor a rezultatelor obținute, efectuarea de către membrii acestora a unor vizite de documentare la institutele și stațiunile experimentale agricole, dezbaterile împreună cu cadrele din cercetare a unor aspecte noi privind tehnologia diferitelor culturi sau a creșterii diverselor specii ori categorii de animale constituie, de bună seamă, modalități dintre cele mai interesante și mai atractive menite să asigure promovarea noului. Să nu mai vorbim de latura socială a problemei, aceea care vizează organizarea cit mai chibzuită și mai cu folos a timpului liber al tinerilor specialiști.

Sînt argumente care, șocăm noi, pledează pentru multiplicarea inițiativei amintite, pentru sprijinirea mai cu temei a agrocluburilor existente, încît acestea să-și lărgească neconținut activitatea. Or, din cite ne putem da seama, interesate într-o asemenea chestiune sînt nu numai organizațiile de tineret. Poate mai mult chiar decît acestora, îndatoriri în această privință revin organelor agricole, precum și celor sindicale, cărora le incumbă importante sarcini în domeniul propagandei tehnice agricole. Nu ne îndoiim însă că, în viitor, ideea organizării și sprijinirii agrocluburilor va găsi pretutindeni audiența cuvenită.

P. VOICULESCU

In acțiunea de formare a cadrelor pentru agricultură

APTITUDINILE — PE PLANUL ÎNȚI!

Sintem cu toții de acord că ridicarea producției agricole la nivelul cerințelor actuale poate fi soluționată numai pe baza introducerii tehnologiilor moderne. În ansamblul acestui proces, un rol hotărâtor îl are omul pregătit în scopul punerii în valoare a uriașelor mijloace materiale investite.

Datele existente subliniază limpede că țara noastră dispune, în prezent, de un important detașament de specialiști cu studii superioare agrotehnice și veterinare, și de altul, și mai mare, de cadre medii de specialitate.

Dar care este eficiența acestora la locul de producție? Aceasta depinde, firește, nu numai de măsurile menite să le asigure posibilitatea de afirmare plenară a competenței, dar — și acest fapt este hotărâtor — într-o măsură tot atât de mare, de valoarea ficcării inginer, medic veterinar și tehnician, de autoritatea pe care i-o conferă pregătirea sa.

Punerea în valoare a competențelor de specialitate în agricultură este o problemă care implică o mare pluralitate de parametri între care — repet — pregătirea constituie elementul de bază. Adesea se fac auzite numeroase critici și propuneri ce privesc problema pregătirii cadrelor. Observațiile sînt elaborate atît de cei care lucrează direct în unitățile de producție, cît și de cadrele didactice din învățămîntul superior. Trebuie însă arătat din capul locului că multe dintre critici, neîndoișos întemeiate, se referă la aspecte generate în primul rînd de „structura” celor ce vin a se pregăti pentru a deveni specialiști.

Se știe că pînă în prezent, un mare număr de ani, au fost admiși în învățămîntul superior agronomic exclusiv absolvenții ai liceelor teoretice. Este departe de noi gîndul de a se subestima cîtusi de puțin valoarea candidaților admiși, în anii la care ne referim. Totuși, realitatea obligă să se recunoască faptul că studenții proveniți de la liceele teoretice, în ciuda valorilor incontestabile, se dovedeau în majoritatea cazurilor străini de complexitatea tehnicilor moderne agricole. În mod firesc, un asemenea fond a priori obligat — și obligă și în prezent — ca nivelul de realizare a procesului instructiv, teoretic și mai cu seamă practic, în facultățile agronomice, să fie coborît.

Desigur, într-un anumit mod pot fi valorificate o sută de ore de cursuri pentru pregătirea, de exemplu, la obiectul „tractoare”, a unor studenți care cunosc tractorul ca simpli pasageri, și cu totul altul va fi randamentul aceluiași volum de ore, cînd auditorul este format din studenți care, înainte de a fi intrat în facultate au demontat și au montat măcar o dată complet un tractor, au condus pînă la formarea reflexelor corespunzătoare un asemenea vehicul. Unul va fi conținutul practicilor agricole în primul caz, altul va fi conținutul aceleiași practici în al doilea caz. Și, fără teamă că am greși, putem susține că valoarea intrinsecă de specialist va fi total diferită într-un caz și în celălalt.

Agricultura în zilele noastre nu mai are nimic comun cu „tehnica” țărănească. Azi producția agricolă implică forțe de producție de un mare grad de mecanizare, sisteme complexe de organizare, pe principiul tehnologiilor de producție. Este greu, dacă nu chiar imposibil, ca un tînăr, chiar cu o capacitate bună, să poată deveni un specialist apt pentru integrarea imediată și cu randament în producție, numai pe baza a ceea ce a putut primi în facultate, pornind de la o bază cu totul străină de tehnica agricolă. Agricultură, totuși, nu este industrie. Într-o fabrică tehnologiile de producție sînt și rămîn rigurose definite. În agricultură, dimpotrivă, în marea majoritate a cazurilor, este necesar un permanent spirit creator, care să asigure elaborarea, fază cu fază, în condiții mereu schimbate, a tehnologiei de producție.

Iată de ce putem considera că, dacă în alte facultăți, probabil, nu prezintă interes deosebit pentru formarea specialistului nivelul de cunoștințe de specialitate cu care sînt admiși candidații, în agricultură, în etapa actuală și în viitor, acest factor este hotărâtor pentru nivelul competențelor specialiștilor

care vor fi trimiși în unitățile agricole.

Mai există un aspect, care în general este recunoscut, dar care, din inexplicabile motive, este subliniat doar cu reticență. Agricultură la noi, ca peste tot în lume, este cea mai veche îndeletnicire omenească și totodată constituie activitatea care asigură produsele necesare traiului oamenilor, dar care oferă condiții mult mai grele de muncă și de viață. Iată de ce, împărțîșim părerea că, așa cum pentru arhitectură sau pentru educație fizică, de pildă, se impun probe de aptitudini, este absolut necesar ca pe viitor să se înțeleagă că munca și viața în agricultură necesită aptitudini speciale, fără de care specialistul ori este inefficient, ori trăiește drama unui om nerealizat.

Asemenea aptitudini presupun o determinare mult mai complexă decît, să zicem, o probă de desen sau una de atletism. Este vorba de valori fizice și valori morale ce trebuie definite nu la o sesiune de examene, ci pe parcursul

PUNCTE DE VEDERE

unui lung șir de ani, prin încercări variate și teste reale ale vieții, ale producției agricole.

Realitatea, viața, obligă să recunoaștem că ridicarea nivelului de pregătire a cadrelor superioare necesare agriculturii impune o valorificarea adecvată a potențialului de specialitate creat de către liceele agricole. Aceste unități de învățămînt, în ciuda mobilității prea mari a rețelei, structurii și formelor, care s-a făcut simțită în acești ani, s-au dovedit, într-un scurt timp de o deosebită importanță pentru agricultură. Liceul agricol oferă toate condițiile necesare pentru asigurarea unui material uman apt pentru pregătirea de specialiști cu studii superioare, la nivelul cerințelor vremii. Noile planuri de învățămînt, noile programe școlare, ca și orientarea nouă cu privire la pregătirea practică a elevilor liceelor agricole — deși susceptibile de perfecționare — sînt în măsură să răspundă tuturor cerințelor care se impun formării unor cadre medii tehnice corespunzătoare.

În anii de școală, elevii au posibilitatea ca, pe lîngă pregătirea de cultură generală și cea teoretică la obiectele de specialitate, să obțină o calificare deplină în ce privește aplicarea practică a unor tehnologii de producție. Condițiile de pregătire practică, dacă se desfășoară potrivit noii orientări, permit o verificare totală a aptitudinilor pe care le au tinerii pentru munca și viața în agricultură. Pregătirea practică nu numai că asigură posibilitatea ca elevii să fie puși în contact nemijlocit cu producția agricolă, dar îi obligă să realizeze valori materiale prin muncă directă, însușindu-și pe această bază o calificare de muncitor la nivelul mijloacelor tehnice moderne. În același timp, practica creează largi posibilități de confruntare a tinerilor cu condițiile concrete de muncă și viață în agricultură, asigurîndu-le libertatea de a decide de timpuriu dacă se angajează sau nu pentru o viață al cărei farmec îl poartă descoperi numai sub înveliș de duritate. Perioada de practică oferă în același timp profesorului posibilitatea de a cunoaște aptitudinile tînarului, asigurînd o selecție complexă, pe bază de etaloane ample și certe.

Pentru a da valoare reală potențialului creat de liceele agricole, în scopul pregătirii de cadre superioare, este necesară soluționarea a două probleme esențiale. În primul rînd, definirea criteriilor de selecție în facultățile învățămîntului agricol superior, în raport direct cu cerințele de bază ale viitorului specialist; în al doilea rînd, ridicarea activității liceelor agricole la nivelul solicitărilor pretinse azi tehniciștilor. Deși cele două probleme au o importanță egală, trebuie să recunoaștem că mai ușor poate fi soluționată prima.

Criteriile de selecție în facultățile cu profil agronomic nu necesită o schimbare de sistem neapărat. Propunem, de aceea, ca aceste probe, care diferă de la o facultate la alta, să fie precedate de o probă practică eliminativă, legată de profilul facultății, care să testeze atît nivelul de cunoștințe de specialitate, cît și aptitudinile formate pentru munca și viața în agricultură.

Problema hotărîtoare în această privință nu constă în modul de examinare ci, mai curînd, în asigurarea obiectivității în selecție. Deși grea, totuși o asemenea problemă nu este insolubilă. Oricum, proba de aptitudini dă posibilitatea să fie eliminați, de la început, toți acei care nu au nici o chemare pentru munca și viața în agricultură, care caută în facultățile agronomice un refugiu, care au țeluri cu totul străine de scopul și sarcinile pentru care sînt create asemenea facultăți.

A doua problemă care se ridică în legătură cu punerea în valoare a potențialului creat în liceele agricole este mult mai complexă. Dar, despre dimensiunile ei ne propunem să discutăm într-un alt articol.

Dr. Ing. N. CERCHEZ
directorul Liceului agricol
Podu-Iloaie, județul Iași

Filmul și diapozitivul agricol în 1971

În 1970 rețeaua cinematografică sîtească s-a îmbogățit cu noi pelicule destinate ridicării nivelului de cunoștințe ale celor ce lucrează pe ogoare. Unele au prezentat metode moderne de lucru practicate în I.A.S. cu privire la irigarea suprafețelor cultivate cu cereale și plante tehnice, îngrășarea taurinelor, porcinelor și ovinelor, creșterea păsărilor pentru carne. S-au turnat filme documentare interesante și despre culturile de orez, lucernă și soia, despre tehnologia nivelării și modelării solului, a cultivării legumelor în brazde lungi și în solarii de tip industrial, despre tăierea pomilor în plantații clasice și intensive.

În 1970 au apărut și primele diapozitive cu imagini din lucrările de deshidratare a lucernei, de însilozare a plantelor, de îmbunătățire a paștilor, din cultura porumbului pentru siloz, din domeniul folosirii nutrețurilor combinate. Al creșterii vacilor într-un complex modern, al erbicidării culturilor de ceapă și morcovi etc.

Ce noutăți ne aduce anul 1971 în privința filmelor și diapozitivelor? I-am întreat pe regizorul Lucian Durdeu, din cadrul Direcției de învățămînt, propagandă și personal a Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

„Ministerul nostru a prevăzut alte 19 documentare în alb-negru și color, ca și o altă serie de diapozitive cu subiecte de mare actualitate. Unele dintre primele filme vor fi: „Irigarea culturilor furajere”, al cărui scenariu este semnat de ing. Anghel Miculescu și „Creșterea oilor pentru piețele Karakul-țurcană”, după un scenariu de ing. Stelian Dinescu.

Alte filme se vor referi la stăpînirea și utilizarea rațională a apelor, la cultura cartofului, la recoltarea modernă a legumelor sau păstrarea merelor în depozite.

O serie de pelicule vor fi consacrate, firește, activității din sectorul zootehnic. Unul dintre acestea va aborda creșterea industrială a vacilor de lapte, altul problema însămînțării artificiale la vaci cu material seminal congelat, cîteva vor trata activitatea într-un complex modern de porcine, producția de nutrețuri combinate, deshidratarea lucernei, crearea paștilor cultivate, prevenirea și combaterea bolilor la animale și altele.

De remarcat e faptul că majoritatea filmelor din acest an vor fi color. Prin realizarea filmelor și diapozitivelor din acest an se va spori substanțial materialul didactic necesar unei propagande utile, menită să contribuie la înarmarea lucrătorilor din agricultură cu noi cunoștințe de mare utilitate”.

I. ALEXANDRU

POSTA REDACȚIEI

Ana Gh. SAVA — comuna Poduri,
județul Bacău:

Casa de pensii a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, căreia i-am supus cererea dumneavoastră, ne-a comunicat că, în cazul cînd puteți dovedi cu acte medicale că invaliditatea v-a survenit înainte de a avea calitatea de membră cooperatoare, vă puteți prezenta comisiei de expertiză medicală solicitînd ca pe decizia de invaliditate să fie trecută data respectivă.

Inginer Iliș CAROLY, satul Hodiș,
comuna Birsă — județul Arad:

În cazul în care sînteți absolvent cu examen de diplomă (de stat) și, anterior admiterii în facultate ați avut calitatea de angajat o perioadă de cel puțin 12 luni, sînteți considerat ca provenind din cîmpul muncii. În conformitate cu prevederile punctului 10 din anexa IX la H.C.M. nr. 914/1968, urmează să fiți salarizat cu salariul tarifar pentru al doilea an de activitate prevăzut în funcția în care ați fost încadrat. În acest caz, veți fi retribuit cu acest salariu o perioadă de un an, după care veți fi încadrat cu salariul funcției, la nivelul de bază.

Constantin STROESCU, comuna MĂ-LINI, județul Suceava:

Alocația de stat pentru copil se acordă în funcție de salariul tarifar. În consecință, sporul de vechime neîntreprins în unitate nu influențează acordarea acesteia.

În ce privește cuantumul alocației, deoarece unitatea unde funcționați nu este prevăzută în anexa nr. 1 la Decretul respectiv, nu puteți beneficia de 100 lei lunar de fiecare copil și de acest cuantum beneficiază cel care are domiciliul statornic în mediul urban.

Ing. Marin AURELIAN — comuna Lunca, județul Buzău:

Este necesar să citiți corect răspunsul la care vă referiți, publicat în nr. 51 (441) din luna decembrie 1970 al revistei noastre. El vizează specialiștii care se evidențiază în mod deosebit în activitatea pe care o desfășoară.

Constantin MĂRISAC — comuna Sulița — Blîndești, județul Botoșani:

Liceul de cultură generală se echivalează cu liceul de specialitate, pentru încadrarea în funcții, în cazul în care absolventul liceului de cultură generală are practică și vechime în munca de specialitate, conform prevederilor anexei IV la Hotărîrea nr. 1053/1960, privind ocuparea funcțiilor de tehnician sau tehnician principal.

Pentru ocuparea funcției de tehnician principal în unități unde se poate utiliza aceasta, se cer studii tehnice medii de specialitate și o vechime de cel puțin 5 ani (în funcția de tehnician).

Gradațiile și categoriile de salarizare pe funcții și meserii sînt stabilite prin anexele la H.C.M. nr. 914/1968, cu modificările ulterioare și nomenclatoarele și listele de funcții specifice, stabilite pentru fiecare unitate.

Încadrarea salariaților se stabilește de către conducerea unității, pe măsura situației concrete a fiecăruia, cu respectarea prevederilor H.C.M. nr. 914/1968 și precizărilor date de Ministerul Muncii pentru aplicarea hotărîrii respective.

Ing. Mihai SPUNEL, C.A.P. Girbovăț, județul Caraș-Severin:

Absolvenții proveniți din cîmpul muncii care au fost încadrați cu salariul prevăzut pentru al II-lea an de activitate, respectiv 1720 lei, primesc după împlinirea anului respectiv salariul la nivelul de bază al funcției de inginer sau, în cazul în care sînt promovăți prin derogare de stagiu în funcția de inginer șef, cu cel la nivelul de bază al acestei funcții, minus o clasă de salarizare.

Derogarea de stagiu se aprobă de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, la propunerea direcției agricole județene.

Concediile de odihnă se acordă conform Legii nr. 26/1957, de către direcția agricolă, în perioadă cînd activitatea de producție în cooperativă este mai puțin intensă. Durata concediului, conform legii, este de 15 zile pentru salariații cu vechime pînă la 5 ani.

Este necesar să solicitați lămuriri suplimentare, conform situației concrete în care vă aflați, direcției agricole județene, al cărei salariat sînteți.

Simion GOTMAN — București:

Studiile tehnice de nivel mediu nu dau dreptul la ocuparea funcției de subinginer.

În cooperativele agricole de producție tehnicienii care îndeplinesc condițiile cerute pentru ocuparea funcției de tehnician principal (avînd cel puțin 5 ani vechime în munca de tehnician) pot ocupa funcții de brigadier și șefi de fermă.

Retribuirea acestor cadre se face de către cooperativa agricolă, țînd seama de mărimea și complexitatea brigăzii sau fermei — și de valoarea producției globale.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 17-23 ianuarie 1971

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; Programul II: 7,30; 14,00; 23,00; 0,55; Programul III: 19,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,00; 12,00; 14,00; 18,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00; În fiecare zi de lucru: programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.45 — Deschiderea emisiunii. Gimnastica de dimineață; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — **VIATA SATULUI:** • Adunarea generală hotărâște... (Decizii pentru activitatea cooperativelor în anul 1971) • Dincolo de ceea ce se cheamă obligație (reportaj despre îndatoririle profesionale și despre pasiune • Asigurarea venitului lunar minim garantat pentru membrii cooperativelor care participă permanent la muncă și a indemnizației de stat pentru cadrele de conducere • Orizont științific • Artiști amatori de pe meleagurile muscelene • Muzică populară; 11.30 — Albumul compozitorilor români: Paul Constantinescu; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — În reluare, la cererea telespectatorilor. • Recital Mihaela Mihai • Formația „The Golden Gate”; 13.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 14.00 — Deschiderea programului. Emisiune în limba maghiară. 15.30 — Sport: Campionatul european de săniuțe. Transmisiune de la Imst-Austria; 16.30 — Studioul N; 18.00 — Unul din doi — emisiune-concurs; 19.00 — Rapsodia română. Calcidoscop folcloric; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — România '71. — Azi — județul Alba; 20.30 — Divertisment la Cluj; 22.30 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 — Duminică sportivă; 23.00 — Închiderea emisiunii programului I. **Programul II: 20.00** — Lumea copiilor; 20.30 — Stagiune lirică. Una din capodoperele mozartiene: „Don Juan”; 21.30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.35 — Carnet bucureștean; 21.45 — Reluarea serialului de simbătă seara: Incurtibilii; 23.35 — Închiderea emisiunii programului II.

LUNI: 18.00 — Scena și ecranul; 18.30 — Muzică populară; 18.50 — Actualitatea în economie; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reflector; 20.15 — Roman foileton; Doamna Bovary (II); 21.05 — Ocolul țării în 8 luni; 22.15 — Drumul lui Tudor; 22.30 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.40 — Telesport. Concurs internațional de schi-slalom uriaș. Inregistrare de la Adelbaden.

MARȚI: 10.00 — 11.00 — Teleșcoală; 18.00 Deschiderea emisiunii. Ateneu — emisiune de actualitate muzicală; 18.30 — Brățara de aur. Emisiune-concurs; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — România '71. Azi — județul Arad; 20.30 — Teatrul: „Prețul” de Arthur Miller; 22.15 — În ritm de dans.; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MIERCURI: 10.00-11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură organizate de Televiziune în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Cultura sfeclii de zahăr. Prezintă dr. ing. I. Popovici și ing. I. Stănescu; 18.00 — Deschiderea emisiunii. „Universal șotron” — enciclopedie pentru copii; 18.30 — Cadran internațional; 19.10 — Tragerea

Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — România '71. Azi — județul Argeș; 20.30 — Tele-cinemateca: „Porțile nopții”. Un film de imaginație, o poveste a destinilor. În rolurile principale: Pierre Brasseur, Serge Reggiani, Yves Montand, Nathalie Nattier și Dany Robin; 22.15 — Poșta TV; 22.30 — Stele ale Operei Române (Inter-viziune): Marina Crilovici, Ludovic Spiess, Nicolae Herlea; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

JOI: Programul I: 10.00-11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură organizate de Televiziune în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii: Cultura tomatelor (timpurii — vară — toamnă, inclusiv industrializare) vinetelor, ardeului. Prezintă ing. M. Dumitrescu și ing. V. Oros; 18.00 — Deschiderea programului. Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Viața literară; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Maramureș — țară veche — emisiune de folclor; 20.30 — Film serial: „Vidocq” (VII); 21.00 — Revista cu trei fete. 30 minute de umor, muzică și dans; 21.30 — Teleglob: Oslo — reportaj filmat; 22.00 — Cărți și idei; 22.30 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 — Închiderea emisiunii programului I. **Programul II: 20.00** — Concertul Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor Anghel Surev; 20.45 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 20.50 — Film artistic: „Cînd se arată cucuveaua” cu Claudia Cardinale, Franco Nero, Serge Reggiani; 22.30 — Închiderea emisiunii programului II.

VINERI: 10.00 — 11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură organizate de Televiziune în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii: Creșterea păsărilor pentru producția de carne. Prezintă ing. Stan Tirlea; 17.00 — Deschiderea emisiunii. Teleșcoală; 18.00 — **CĂMINUL:** Să discutăm despre... • Recunoștință și omenie • Cifre și concepții • Timpul liber și micul ecran • Mobile și modă • ...și despre altele; 18.50 — România '71 Azi — județul Bacău; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 Trage-re la lot; 20.15 — Film artistic: „Un cuib de nobili”. Ecranizarea celebrului roman al lui Turgheniev. O producție a studiourilor Mosfilm 1969; 22.00 — Panoramic științific; 22.40 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.50 — Închiderea emisiunii.

SIMBĂTA: Programul I: 17.00 — Deschiderea programului. Emisiune în limba germană; 18.10 — Publicitate; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Tele-enciclopedia: • Africa Pro-consularis • Moto • Stimulator atomic al inimii • Sciurus vulgaris; 20.50 — Dragoste, povești veche. Romane cu Teodora Lucaci și Valentin Teodorian; 21.15 — Incurtibilii: „Sfîrșitul lui Johnny Fortunato”; 22.05 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.20 — Haltere: România — Franța. Inregistrare de la Ploiești; 22.50 — Seara melodiilor îndrăgite. Recital Margareta Pislaru, cu acompaniamentul formației Savoy; 23.25 — Închiderea emisiunii programului I. **Programul II: 20.00** — La flintina dorului. Emisiune prezentată de prof. dr. Mihai Pop; 20.30 — Reflector; 20.45 — Itinerar plastic: Cluj. Expoziția județeană de pictură și sculptură; 21.00 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.05 — Portretul unui cîntăreț: Nicolai Ghiaurov. Film realizat de Televiziunea bulgară; 21.15 — Publicitate; 22.00 — Reportaj pe glob. Co-reea de sud. Civilizația milenară sub regim polițist. Film documentar; 22.15 — Astăzi seară jazz: Formația Dan Mindri-lă de la Ateneul Tineretului din București; 22.45 — Închiderea emisiunii programului II.

UZINA CHIMICĂ „SINTEZA” — ORADEA

str. Chimiei nr. 3-7

PRODUCE:

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sfeclă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR

Foloasele pe care le aduc animalele sînt cunoscute. Este firesc deci ca posesorii de animale să manifeste grijă pentru buna lor întreținere și folosire.

Grija pentru acest bun de preț se poate însă manifesta și prin încheierea unei asigurări facultative, care dă posibilitatea obținerii de despăgubiri, peste cele cuvenite din asigurarea prin efectul legii, în cazurile de pierire a animalelor.

Se asigură următoarele animale sănătoase:

— bovinele (boii, taurii, vacile, bivoli și bivolițele), în vîrstă de la 6 luni;

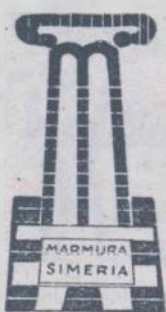
— porcinele (porcii, vierii și scroafele), în vîrstă de la 6 luni;

— ovinele și caprinele (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de la un an.

Întreprinderea „MARMURA” — Simeria ATENȚIUNE!

Pentru înfrumusețarea căminelor sau a construcției dv. Întreprinderea „Marmura” Simeria, județul Hunedoara, str. Cuza Vodă nr. 24, livrează din stoc și execută pe bază de comandă fermă, următoarele produse:

— Dale mozaicate format: 25 x 25, 30 x 30, 40 x 40, în diferite tipuri și culori. Prețul de vânzare este între 27-38 lei/mp, format 25 x 25 pentru sectorul socialist și între 35-49 lei/mp pentru sector particular. Pentru formatul 30 x 30, 40 x 40 prețul de vânzare este 54-61 lei/mp la sector socialist.

Produsele pot fi livrate tuturor întreprinderilor de construcții ICOMCOOP, O.C.L. Industrial, C.A.P.-urilor și gospodăriilor individuale pe bază de cerere aprobată, direct de la sediul întreprinderii.

— Mozaicuri granulate în culorile: alb, roșu, negru în granulațiile 0-1, 1-3, 3-7, 5-7, 7-15 mm, în cantități nelimitate.

— Placaje finite de marmură și piatră la dimensiuni fixe și libere pentru lucrări de construcții, montaje și tablouri electrice.

Domeniul de utilizare: pentru pardoseli, băi, coridoare, terase, alee, cantine, cămine, hale industriale, etc.

În sprîjinul beneficiarilor de produse, întreprinderea poate angaja și montajul placajelor sau dalelor livrate, cu condiția ca lucrarea de montaj să depășească cantitatea de 250 mp.

CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV

FRUMUSEȚILE PATRIEI

Din multe lacuri ale munților Retezatului pornesc riuri inspumate, care străbat ulucul văilor glaciare, sărind peste trepte de piatră în șuvoaie bogate și formind cascade. Una din acestea este cascada Lalaia, de pe riul Nucșoara. Priviți-o. Admirați-o!

Vasile SENCU

CASTAN MULTISECULAR

Inginerul Zeno Spîrchez, de la centrul zonal Cluj al Institutului de cercetări forestiere a identificat în localitatea Tăuții de sus, județul Maramureș, cel mai bătrîn castan cu fructe comestibile care crește pe teritoriul țării noastre. Acesta are respectabila vîrstă de 500 de ani, o înălțime de peste 20 m și un diametru de 3,40 m. Castanul este perfect sănătos și continuă să rodească an de an. Cercetătorul clujean este de părere că această specie de castan poate atinge și vîrsta de 1000 de ani. Castanul, adevărată raritate a florei României, a fost declarat monument al naturii.

„BUSOLA AUXILIARĂ“

Cum se explică faptul că păsările își cunosc direcția și pe vremea miorită, cînd cerul este acoperit, iar stelele — „busola“ lor — este invizibilă?

Cercetările întreprinse pînă acum pentru a stabili rolul cîmpului magnetic terestru în orientarea păsărilor călătoare n-au dat rezultate satisfăcătoare. Recent însă, Wolfgang Wiltschko, cercetător la Institutul zoologic al Universității din Frankfurt pe Main (R. F. a Germaniei) a reușit să descopere un șir de amănunte revelatoare.

Pentru experiențele sale, Wiltschko a folosit guși-roșii prinse fie în insula Helgoland, fie chiar în împrejurimile orașului Frankfurt. Mai întîi păsările au fost așezate în colivii speciale de orientare.

De la lume adunate

UN CONCURS SUI GENERIS

La Orléans, horticultorii amatori au inițiat un original concurs al plantelor insectivore. Câștigătoarea concursului a fost declarată planta de roua cerului aparținînd zugravului Mercier. Ea a devorat în trei ore 51 țînțari.

PLICTISIT DE... NOROC

Cecil Curran, în vîrstă de 45 de ani, funcționar din Isleworth, în apropiere de Londra, este obo-

sit. Obosit de atîtea călătorii. De zece ani participă la toț felul de concursuri recompensate cu premii în călătorii. Și, de cele mai multe ori, cîștigă. Mr. Curran a asistat astfel, gratuit, la Jocurile Olimpice de la Roma, a vizitat Expoziția universală de la Montreal, a făcut o vizită în S.U.A., un concediu de două săptămîni la Paris, iar acum, abia întors dintr-o croazieră pe Mediterana, de asemenea, cîștigă la un concurs, a găsit acasă instiințarea că este fericitul posesor al premiului principal într-un alt concurs, constînd într-o nouă călătorie turistică.

Cecil Curran este urmărît de norocul... călătorilor. A cîștigat toț felul de obiecte, printre care și un automobil. Dar premiul cel mai neobișnuit cucerit pînă acum este dreptul de a folosi gratuit, pînă la sfîrșitul vieții, curentul electric din casa sa. Acum Cecil

Curran este nu numai obosit de călătorii, ci și plictisit de... norocul său de necrezuț.

SERVICIU ADUS URȘILOR

Ziarul londonez „Guardian“ a publicat o știre, care va fi foarte imbu-curătoare pentru urși. Ziarul scrie că în Anglia se construiește o întreprindere pentru fabricarea blănilor sintetice „de urs“ pentru căciuliile soldaților din garda regală.

PANTERA DIN EUROPA

Junglele birmane sînt pline de pantere. Cu toate acestea, în grădina zoologică din Rangoon nu există nici măcar o singură panteră. Direcția grădinii zoologice a hotărît să pună capăt acestei situații anormale, alegînd calea cea mai... simplă: panterele vor fi aduse în curînd de la grădina zoologică din... Berlin.

Bucătăria în antichitatea greacă

Arta culinară în Grecia antică a atins apogeul în epoca lui Pericle (499-429 î.e.n.).

Vechii greci apreciau foarte mult carnea de prepeliță, potirniche, sitar, de iepure parfumată cu cimbru și rozmarin, de porc mistreț etc., iar ca pește: lacherda, calcanul, scrumbia, chefalul, țiparul etc.

Sardeauna pescuită la Pholer și lăsată

în undelele bine încins, cam un minut, precum și miștile preparate cu pătrunjel și mentă, erau socotite ca mincăruri demne de locuitorii Olimpului.

Se ajunsese atît de departe cu admirația pentru arta bucătărilor încît Athenes din Deipnosophistes, îi numește pe cei șapte înțelepți — cei șapte artiști culinari.

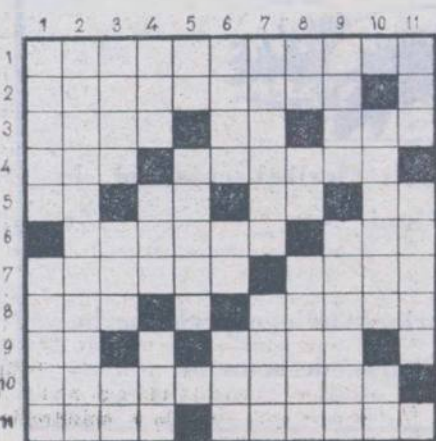
La Sybaris, oraș grec din Italia, renumit prin bogăția și desfrul locuitorilor săi, se decernau brevete pentru orice nou fel de mincare inventat, iar invitațiile la masă se făceau cu un an înainte, atît de mult erau solicitați maeștrii bucătari.

Si acum ită cum descrie Athenes un fel de mincare pregătît de un bucătar celebru din zilele sale.

„Mincarea era prezentată într-un castron acoperit, care după ce a fost consumată a parfumat nu numai carnea, dar și corpul mesenilor. Ea era preparată din trandafirii cei mai parfumați, în prealabil pisați într-o piuă, după care le-au adăugat mulți creieri de pasăre și porc bine fierți și curățați de cele mai mici fibre. La acest amestec s-au adăugat gălbenușuri de ouă, undelelele de măsline, piper și vin, apoi s-a pus totul într-o cratiță nouă care a fost dată la un foc slab dar bine susținut.“

Spre deosebire de bucătăria romană, cea greacă avea ceva subtil, ceva delicat, după expresia lui Platon, ceva olimpian...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ■ CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ■

Iarnă sportivă

ORIZONTAL : 1) Alunceă pe gheață (fem) ; 2) Orașul Sapporo din Japonia va organiza această mare întrecere sportivă de iarnă în 1972 (pl) ; 3) Ies la atac în plină iarnă — Pe locurile 2—3 la bob! — Greutăți în respirație ; 4) La tenis! — Urias sau special, la schi ; 5) Cămașă înflorată — În viteză! — Te tratează cu căldură (mit.) ; — La tragere ! ; 6) Un fel de înghețată. — Mai mult sau mai puțin late ! ; 7) Aprig disputat pe gheață (pl) — Dezinfectant ; 8) Cei mai buni schiori — De sărit în sala de gimnastică ; 9) Ba — Găzduiesc unele sporturi de iarnă ; 10) Rampa de lansare pentru săritorii cu schiurile ;

11) Aromate, într-un fel — Stațiune pentru sporturi de iarnă pe Valea Prahovci.

VERTICAL : 1) Transformă străzile în patinoare — Bună pentru schi ; 2) „Patinoarele“ străzii ; 3) Indivizi — Nu mai de parte — Propulsor al sănilor dobrogeni ; 4) Posesiv — Uși întoarse ! — Mame (arb.) ; 5) Pepene ! — Se ia la întrecere și pe gheață și pe zăpadă și pe apă și pe uscat ; 6) Epoee în ciclul Carolingian — La patine ! — Virful muntelui ; 7) Organizată la cabană iarna ca și vara — A fortifica organismul ; 8) Odinioară (abr) — La slalom ! — Prenume masculin ; 9) Prefix... atmosferic — Gen de combinată la schi ; 10) Sint admiși la J. O. de iarnă (sing.) — Usturoi ; 11) Mai tot timpul prezîm peste nămeți — Ianuarie (pop).

Prof. Marian FIRIMITĂ

Intermezzo...

În Capitală ninge. Buletinul meteorologic ne anunță că în majoritatea județelor țării iarna a intrat pe deplin în drepturile ei. Ar trebui așadar, să continuăm a vorbi aici despre sporturile de iarnă. Ar trebui...

Dar veștile din fotbal încep să răzbată la suprafața sezonului alb ca niște flăcăruri menite să se transforme repede în pojarul ce domină de obicei celelalte discipline sportive. Iată, o serie de echipe fcutașe, întreprind turnee de iarnă în țări cu fotbal foarte bine cotat. La Dinamo a revenit Traian Ionescu. La Steaua, Constantin, acest mare dirijor, își începe cariera de antrenor — deocamdată secund. La Progresul, reîntră P. Moldoveanu, care-l recuză ca „ajutor“ pe Știrbei (pentru cine știe ce motive). Ex-rapidistul Macri este desemnat ca noul antrenor al C.F.R. Timișoara, Eugen Mladin preia conducerea tehnică la F. C. Galați...

La unele echipe din „A“ și „B“ se renunță la o serie de jucători ce s-au dovedit „incompatibili“ cu pretențiile diviziilor respective, introducîndu-se în schimb alte speranțe (la Dinamo București vine Moț, la Universitatea Cluj — Szöke, la Steaua — Micloș, la Jiul Macavei și Tancoa, la U.T.A. — Naghi etc). Unii jucători cu vechi state de „lucru“ se reintorc la „Alma mater“ (Bungău de la Universitatea Cluj, la Politehnica Timișoara) alții ca Pavlovici, care acum activează în „B“ la Tirgoviște, se gîndesc din nou cu nostalgie la vremea pierdută și la... prima divizie.

Și-au reluat pregătirile aproape toate echipele, ba și... arbitrii !

Se mișcă mult mai vîoi decît în alți ani și federația de fotbal, care se interesează mai atent de consolidarea bazei materiale a cluburilor și de activitatea antrenorilor, de problemele centrelor de juniori și copii...

Așadar, să sperăm într-o cotitură decisivă odată cu începerea noului an. Să sperăm că vom avea nu numai o echipă națională meritorie, ci și formații de club solide, pe măsură să se întrecă de la egal la egal cu cele mai puternice formații din lume. Să sperăm că ideea de muncă, seriozitate și disciplină, în masa jucătorilor de fotbal își face drum larg...

Afară ninge frumos. Să sperăm și noi că efervescența constatată în fotbal, chiar și în lunile albe, va rodi altfel decît pînă acum.

AI. IANCU

ȘTIAȚI CĂ...

...cunoscutul jucător de fotbal Leif Eriksson, care a condus de nenumărate ori atacul reprezentativei Suediei, va juca începînd din luna februarie la clubul francez O.G.C. Nisa ? Transferul vedetei s-a făcut pentru aproape 400 000 de franci.

...într-un recent articol publicat în ziarul L'Humanite sub semnătura ziaristului Maurice Lissand, despre „Sportul în România“, acesta își exprimă admirația față de faptul că în prezent peste 4 milioane de tineri și vîrstnici din țara noastră practică diferite sporturi ?

...reprezentativa de fotbal a Franței întreprinde un lung turneu de iarnă în America de Sud ?

În afară de jocurile susținute între 5—12 ianuarie la Buenos Aires și Rosario, echipa respectivă va întîlni la 14 ianuarie formația Porto Alegre, la 15 și 18 februarie pe Curitiba, la 19 și 21 ianuarie din nou pe Porto Alegre, iar la 24 ianuarie pe Universitariu, campioana Perului. Unele meciuri se vor disputa în nocturnă.

...primul jucător de fotbal francez care a primit „Legiunea de onoare“ este celebrul Raymond Kopa, care a excelat în linia de atac a selecționatei Franței ? „Onoarea ce mi-a fost făcută, a declarat cu acest prilej Kopa, o împart eu cei 700 000 de fotbaliști de azi ai țării mele“.

Această curiosă bicicletă a început să fie folosită de către tinerii din Franța la o serie de concursuri. E vorba de un „Velo“ pentru... trei persoane, care însă este condus numai de doi „pedaleuri“, al treilea pasager, cum se vede, stînd foarte comod în spate.

DOCUMENTAR EXTERN

ORIZONTURI

● DIN PRESA STRĂINĂ ●

„AGRARWIRTSCHAFT“

Determinarea duratei de utilizare a serelor

Valoarea economică a unei instalații rezultă din veniturile și cheltuielile scontate în cursul unei anumite perioade de utilizare a ei. De raportul dintre acestea depinde dacă se decide sau nu investiția.

Deosebim mai multe feluri de durate. Durata tehnică de utilizare este perioada în care o instalație poate funcționa din punctul de vedere tehnic al construcției sale. Dar, întrucât instalația nu trebuie privită global, ci în părțile ei componente, dintre care unele necesită reparații mai curând decât altele, este necesar să se țină seama de factorul economic, adică dacă reparațiile capitale necesare nu costă, cu timpul, mai mult decât înlocuirea totală a serei. Durata tehnică va fi astfel scurtată, din considerente economice. O astfel de durată tehnică de utilizare scurtată este apreciată cam la 50 de ani.

Durata economică de utilizare nu mai poate fi determinată — ca cea tehnică — după criteriile interne (exploatare, amortizare etc.) ci poate fi stabilită numai prin calculul economic optim. Este vorba despre influențe din afara întreprinderii, de natură economică generală, care

numai cu greu pot fi calculate. De aceea, durata economică de utilizare nu poate fi determinată în general, ci în funcție de înrîuriri care nu pot fi măsurate cantitativ și de multiple imponderabile.

Factorii tehnico-economici sînt următorii: progresul tehnic în construcția serelor, modificarea procedurilor de producție la mărșurile de seră, introducerea de inovații tehnice, mașini noi, udare automată, îmbunătățirea transporturilor interioare etc., modificarea cererii de produse de seră, ca urmare a unor obișnuințe noi ale consumatorilor, ceea ce poate prejudicia serele dotate cu instalații prea specializate; modificarea proeminenței amplasării, cu influență, de pildă, în domeniul cheltuielilor de transport.

Examinarea acestor factori a demonstrat că de nesigură este calcularea învechirii unei instalații. Cu toate acestea nu ne putem lipsi de ea, dacă vrem să cunoaștem costurile și rentabilitatea serelor.

Determinarea prin calcul a duratei economice de utilizare a unei sere se bazează pe compararea costurilor medii ale noii instalații cu costurile limită ale vechii instalații.

Iată un exemplu de calcul al duratei de utilizare, în două variante, a și b.

O instalație de seră cu suprafața de 1200 mp necesită, după 20 de ani, o schimbare a geamurilor. De asemenea, trebuie puse alte țevi de încălzire. Instrumentele de reglare și instalațiile de încălzire și aerisire trebuie schimbate după 10 ani de funcționare.

Valoarea de achiziție a serei (prețul instalației integrale, în mărci R.F.G. pe mp de suprafață):

a) Seră tip 12 m de construcție grea în oțel (construcție în sticlă și fundament)	50,00
b) Seră tip 3 și 4 m de construcție ușoară în oțel (construcție în sticlă și fundament)	34,00
Încălzirea prin conductă a serei (aceiași preț pentru a și b)	11,68
Reglarea încălzirii (idem)	3,12
Aerisirea automată (idem)	5,11
Total tip a	69,91
Total tip b	53,91
Reparații capitale (pentru a și b):	
după 10 ani:	
reglarea încălzirii și aerisire automată	8,23
după 20 de ani:	
conducute noi de încălzire (inclusiv demontarea celor uzate)	15,00
după 20 de ani:	
schimbarea geamurilor	16,20
Concluzia pe care o putem trage din acele expuse mai sus este că, durata de utilizare economică a unei sere ar fi de aproximativ 20 de ani, față de 50 de ani pentru cea tehnică.	

„LA TERRE ROMANDE“

HRĂNIREA VIȚELOR CU CARTOFI CRUZI

Se știe că la recoltarea cartofilor pentru masă tuberculii prea mici sau prea mari, cei răniți în timpul recoltării, bolnavi sau prea verzi trebuie să fie eliminați, proporția lor atîngînd uneori 30 pînă la 50% din recoltă. De aceea, utilizarea lor ridică o problemă pentru agricultori.

O soluție o constituie utilizarea lor în furajarea bovinelor. Cercetătorul M. H. Bickel de la Institutul de nutriție al Politehnicii din Zürich a prezentat în acest sens o interesantă comunicare, iar cîțiva agricultori au făcut la rîndul lor experiențe concludente. Printre aceștia se află și un crescător de oi.

Problema a fost luată în studiu și în Canada, unde cercetări desfășurate sub auspiciile Departamentului

Agriculturii au dus la concluzia că rebuturile producției de cartofi pot fi date în cantități mari în hrana bovinelor.

Dr. Winter, conducătorul experiențelor, a mărit progresiv rația de cartofi în hrana animalelor, care au atins greutatea de 215 kg. După două săptămîni, rația atinsă este de 29 kg pe zi. Ea este menținută timp de șase săptămîni.

Hrănirea cu cartofi este completată zilnic cu 1,37 kg de concentrate azotate și un kg de fîn.

Autorul experiențelor atrage atenția asupra faptului că, după cum se știe, cartofii sînt săraci în vitamine și săruri minerale. De aceea, este util să se aibă în vedere completarea rației cu aceste elemente. Pe de altă parte, crescătorii care

doresc să utilizeze cartofii în nutriția animală trebuie să adopte acest mod de hrănire, știind că într-o perioadă destul de lungă există riscul de a se înregistra accidente digestive.

Totuși avantajele primează. Experiențele întreprinse la stațiunea de cercetări agricole de la Charlotetown au arătat că aproximativ 11 000 de bovine pot fi îngrișate pînă la greutatea comercială cu 65 000 de tone de cartofi —rebut, cu alte cuvinte este posibilă transformarea acestora în 2 700 000 kg de carne.

Rezultatele acestor lucrări sînt interesante deoarece arată că printr-o echilibrare a regimului se pot depăși cantitățile recomandate pînă acum, 5 kg de cartofi cruzi la 10 de kg de greutate vie la bovinele puse la îngrișat fără a depăși 15—20 kg per animal, chiar la exemplarele adulte.

Experimentatorii recomandă să nu se omită precauțiunea ca, concomitent cu cartofii să nu se administreze în hrana animalelor furaje care pot provoca iritarea aparatului digestiv. În această categorie sînt incluse melasa, silozurile, turtele de rapiță și altele.

PROCEDEU INDUSTRIAL DE OBTINERE A RĂSADURILOR

La Institutul unional pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a fost realizat un nou procedeu industrial de obținere a răsadurilor. Materialul de înmulțire este semănat în plăci cuplate sau rame duble, prevăzute cu alveole. Între plăci se pune vată de zgură. Alveolele se umplu cu pămînt de seră. Atît plăcile cît și ramele se pun vertical în cîteva șiruri la anumită distanță între ele, în funcție de plante. Astfel, într-o încăpere de 12 m² „suprafața de însămînțare“ poate atinge 60 m². Apa sau soluția nutritivă sînt debitate automat printr-o rețea frontală, umezind și fertilizînd solul. Iluminarea este asigurată de becuri fluorescente amplasate între șiruri. În aceste condiții, dezvoltarea plantei este accelerată de 1,5—2 ori.

INGRĂȘAMINTE DIN CARBUNE

Chimiștii au ajuns la constatarea că unele tipuri de cărbuni brun, care încă nu s-au format în întregime și nu pot fi utilizați drept combustibil, cum ar fi, de pildă, lignitul sau leonardita, pot substitui humusul, componentă organică a solului. Incorporate în sol, aceste soiuri de cărbuni sporesc cu 20% recoltele de cartofi. Noul îngrășămint contribuie la asimilarea sporită de către plante a fierului.

INSTALAȚIE DE MULS

Firma britanică „Foolwood and Bland“ relevă că instalația rotativă „Carusel“ permite mulgerea a 70 de vaci pe oră, în timp ce capacitatea unei mașini de mulș obișnuite este de numai 50 de vaci pe oră. Instalația „Carusel“ este recomandabilă pentru gospodăriile cu 80—150 de vaci. Ea se compune dintr-o platformă rotundă, cu diametrul de 7,3 m și are 8 sectoare. Instalația este pusă în mișcare de un motor electric. Vaca este adusă pe platformă, operatorul pregătește ugerul, montează paharele de mulș și, printr-o apăsare pe pedală, pîvotcăză platforma în sector. Vaca următoare este adusă pe platformă, în timp ce ultima din cele opt vaci coboară de pe platformă. Laptele, după ce trece printr-un măsurător existent în fiecare sector, parvine într-un rezervor, separat la fiecare pîvotare a instalației, și din rezervor este debitat pe o conductă la secția de lapte a fermei.

VITAMINELE ÎN HRANA PORCILOR

Un specialist de la Universitatea din Michigan — S.U.A. — consideră că există o legătură între conținutul de vitamine din furaje și maladiile infecțioase ale porcilor. După părerea sa, multe maladii hepatice la porci se explică prin insuficiența în organismul lor a vitaminei E.

Intrucît o cantitate mare de porumb cu umiditate ridicată se păstrează în condiții neprielnice, conținutul de vitamină E în hrana cu un astfel de porumb devine nestabil. Hipovitaminoza E poate duce la apariția infecției, pricinuită de E. coli. Simptomele patologice dispar dacă la o livră de hrană se adaugă 5—20 unități internaționale de vitamină E.

În ceea ce privește importanța vitaminei A în unele condiții, se arată că vitele cornute mari devin mai viguroase din punct de vedere fizic cînd li se administrează în hrană 30 000 unități internaționale de vitamină A. Organismul vitelor resimte cel mai mult deficitul de proteine, vitamină A, seleniu și vitamină E.

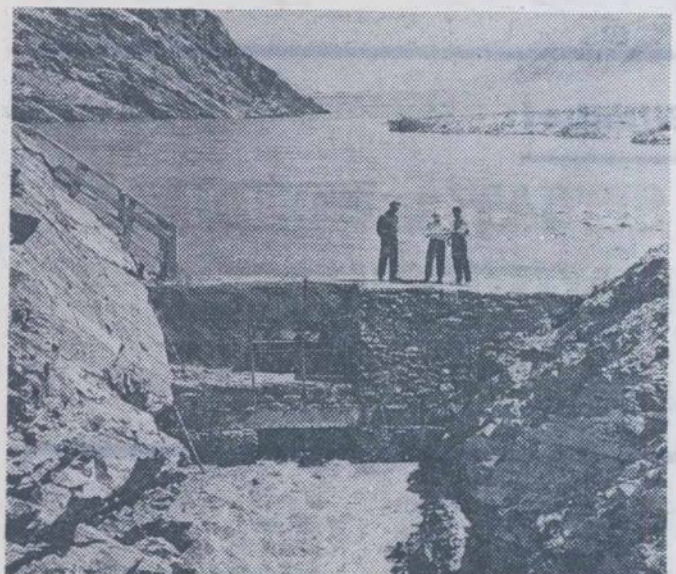
Aceste adaosuri devin necesare în legătură cu evoluția maladiilor infecțioase, reclamînd, de la caz la caz, mai multe proteine sau proteină animală; de asemenea, este necesar ca hrana să includă vitamine și microelemente.

FLUCTUAȚIILE DIN MEDIUL INCONJURĂTOR ȘI SEMNIFICAȚIILE FIZICĂ PENTRU SOL

Fluctuațiile temperaturii, presiunii, umidității relative a aerului atmosferic, de lungă sau scurtă durată sau de diferite frecvențe, fac să varieze condițiile în care se desfășoară diferite procese fizice din sol. Ele pot duce la situația ca viteza de curgere medie a apei din sol să difere de starea corespunzătoare valorilor medii ale parametrilor. Aceste fluctuații pot, de asemenea, să determine o viteză sporită într-o direcție neașteptată. Fluctuațiile de temperatură și presiune atmosferică pot cauza schimbări în suclunea apei de către sol, care se concretizează în manifestarea fenomenului de histerezis. Prin caracterul eterogen al solului, se pot explica o serie de mutații ale fenomenelor care au loc uneori și în condițiile variațiilor uniforme ale temperaturii și presiunii. Combinațiile de fluctuații ale mai multor parametri pot duce la o anisotropie aparentă a solului.

O nouă instalație de sere în Marea Britanie.

Imagine a canalului Namadgusk, o importantă construcție hidro-technică din R.S.S. Tadjikă

Foto : A.P.N.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

Vizite de lucru

ASPECTE ACTUALE ALE ZOOTEHNIEI

O vizită de lucru în R.P. Ungară, R.S. Cehoslovacă și R.P. Polonă ne-a oferit prilejul de a cunoaște cele mai importante aspecte ale creșterii și îngrășării taurinelor în aceste trei țări. Este o muncă bine organizată, fundamentată și susținută, ale cărei rezultate o fac demnă de a fi consemnată.

R. P. UNGARĂ

Rasa de taurine crescută în exclusivitate este Bălțata Ungurească, Varietate a Siemmentalului, cu forme largi, adinci și pronunțate însușiri de carne. Obiectivul principal al producției la această rasă mixtă îl constituie, în etapa de față, producția de carne, fără a neglija producția de lapte.

În acest scop, au fost organizate stațiuni de testare a reproducătorilor, pentru producția de carne, câte una pentru fiecare regiune administrativă. Aici sînt introduși cîte 15 descendenți ai fiecărui tăuraș ce se testează, la vîrsta de 6 luni. Tăurașii sînt considerați admiși la reproducție, dacă descendența lor din stațiune realizează un spor mediu zilnic minim de 860 g pe întreaga perioadă.

Ingrășarea tineretului taurin se face în unități specializate. Numărul de animale grupate într-o astfel de unitate nu depășește niciodată 800-1000. Adăposturile sînt în general vechi, însă sănătoase, cu capacități de cca. 200 de capete, cărora li s-au adaptat linii tehnologice de mecanizare a transportului furajelor și gunoierului de grajd. Deservirea cu furaje se face cu ajutorul unei benzi transportoare, care funcționează pe principiul tur-retur, montată între iesle (dispunerea animalelor este „cap la cap”), iar evacuarea gunoierului se face prin sistemul cu racleți. Tineretul este introdus în îngrășătorii la greutatea minimă de 160 kg.

R. S. CEHOSLOVACĂ

Taurinele aparțin rasei Bălțată cu Roșu Cehoslovacă fiind animale cu însușiri pronunțate de carne, avînd în același timp producții foarte bune de lapte (3500-4000 kg).

Producția de carne de taurine se realizează preferențial prin îngrășarea tineretului. Se practică producerea de carne albă și îngrășarea ti-

neretului pînă la greutatea minimă de 450 kg.

Ingrășarea pentru producerea de carne albă se face în unități specializate, unde în decurs de 100 de zile — consecutiv perioadei colostrale — viteii realizează o greutate de 160 kg. Hrana exclusivă a acestora este realizată pe bază de înlocuitori de lapte, dintre care ponderea cea mai mare o are produsul „Lactosan 20” realizat în industria prelucrătoare de lapte indigen. La un kg. de spor se consumă 4,65 kg de Lactosan 20 la sută.

Producerea cîrnii de tineret taurin îngrășat se face în unități specializate, creșterea pînă la înțarcare făcîndu-se în adăposturi de construcție specială, în care animalele sînt întreținute în boxe individuale pînă la vîrsta de o lună, în boxe colective — cîte 3 animale în boxă — între 1-3 luni și în padocuri colective —

cîte 30 capete — între 3-6 luni. Rația zilnică medie pe toată perioada 1-6 luni este compusă din: 7 kg. de lapte normalizat cu 2,5 % grăsime, 1 kg. fin vitaminos și 600 gr concentrate amestec, la care sînt adăugate supernuclee și premixuri.

R. P. POLONĂ

Producerea de carne de vită se realizează prin îngrășarea tineretului taurin în unități specializate — în grășătorii cu capacități medii de 800-1000 de capete, pînă la greutatea de minimum 450 kg, realizată la vîrsta de 15-16 luni, iar consumul pentru un kg de spor este de 8-9 UN cu 800 g albumină digestibilă.

Ingrășătorii sînt, în majoritate, construcții noi, adecvate unei tehnologii specifice și subordonate principiului mecanizării totale a proceselor de muncă.

Rasele de taurine crescute cu precădere sînt Bălțata cu Negru (Hollstein) care reprezintă cca 60-65 % din întreaga populație de taurine și Roșie Poloneză.

Pentru sporirea producției de carne, folosesc atît ameliorarea în rasă curată a celor două rase, la care accentul de bază este pus pe testarea însușirilor de carne a tăurașilor, cît și încrucișarea cu diversele rase specializate pentru carne (Charolaise, Hereford). Cele mai bune rezultate le au în încrucișarea cu Charolaise. — tauri importăți sau spermă congelată importată — după care produșii meșiși realizează, la vîrsta de 15-16 luni, o greutate medie de 550-600 kg, cu un spor mediu zilnic de 1200-1400 g.

Dr. ing. Smarand DUICA

Beneficiind de avantajele tehnice ale „camerei obscure” ca mijloc de conservare, strugurii își depășesc sezonul devenind, treptat, un produs de consum aproape permanent. Experiența din imagine este în curs la Thamerly, în departamentul Seine et Mane (Franța).

Recent a fost dat publicității raportul anual întocmit de F.A.O. Situația mondială a alimentației și agriculturii, document relevant asupra evoluției în acest sector atît de delicat al existenței societății omenești.

Raportul informează că pentru prima oară de 12 ani încoace nu s-a manifestat nici o creștere a producției agricole mondiale. Explicația, potrivit autorilor sintezei, constă în stagnarea producției în țările dezvoltate.

În mod deosebit încurajator este faptul că pentru al treilea an consecutiv producția a crescut în ritmul cel mai rapid în Extremul Orient. Ea a depășit proporția de 2,6 la sută care s-a manifestat în ultimii 10 ani. Mai importante încă — afirmă raportul — sînt creșterea simțitoare pe care a realizat-o India, precum și progresele obținute de numeroase alte țări asiatice cunoscute ca importatoare de produse alimentare.

În ansamblu, producția

agricolă a Americii Latine a cunoscut o creștere relativ moderată: 1-2 la sută, în timp ce producția țărilor în curs de dezvoltare din Orientul Apropiat a marcat o creștere

zone ale continentului au fost provocate de condițiile meteorologice nefavorabile culturilor cerealiere și plantațiilor de măsline.

Stagnarea care carac-

cest rezultat este numai o medie statistică deoarece numai țările slab dezvoltate din America Latină și Africa au înregistrat o creștere a încasărilor obținute de exportul produselor agricole. Concomitent, valoarea exporturilor realizate în Orientul Apropiat și în Extremul Orient a rămas staționară. Pentru ansamblul țărilor în curs de dezvoltare valoarea exporturilor a fost cu puțin superioară (circa 2 la sută) celei înregistrate în anul precedent, dar a rămas sub nivelul atins în anii 1964 și 1965.

Comparînd producția mondială din 1969 cu cea din 1968 se constată cîteva rezultate, în mod deosebit, satisfăcătoare. Printre acestea, cele 200 milioane de tone de orez — producție care a atins astfel un nivel record.

Pentru prima oară în ultimul deceniu producția mondială de pește a marcat o ușoară scădere. Totodată, producția forestieră a lumii a înregistrat un nou progres moderat.

Bilanțuri

„SITUAȚIA MONDIALĂ A ALIMENTAȚIEI ȘI AGRICULTURII”

și mai slabă (aproximativ 1 la sută).

În Africa, recoltele au fost foarte felurite de la o regiune la alta, iar scăderile de producție care s-au manifestat în multe

terizase comerțul mondial cu produse agricole a luat sfîrșit în 1969, cînd a fost semnalată o creștere de aproximativ 5 la sută — cea mai importantă din ultimii cinci ani. Dar, a-

Hotăriri ale Biroului executiv al Apimondei

La Roma au avut loc ședința de colaborare între Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) și Apimondia, precum și reuniunea Biroului executiv al Apimondiei, desfășurată sub conducerea prof. V. Harnaj (România), președintele Apimondiei. Cu acest prilej, s-a hotărît ca Institutul internațional de tehnologie și economie apicolă al Apimondiei, cu sediul la București, să deschidă, în 1971, agenții la Roma, Geneva, New York și Frankfurt, centre demonstrative apicole în țările în curs de dezvoltare și să inițieze acțiuni de cooperare pentru promovarea unor tehnologii moderne în Etiopia, Republica Malgășă, Tanzania și Republica Democrată Congo — acțiuni pentru care va întocmi proiecte de cooperare.

Programe și planuri de dezvoltare a agriculturii

INDIA

Cel de-al patrulea plan cincinal indian prevede cheltuirea unei sume echivalente cu 5 miliarde de dolari pentru aducerea la îndeplinire a unor programe agricole în sectorul de stat.

Cea mai mare parte a eforturilor în agricultură prevăzute de noul plan vor fi consacrate cercetărilor și învățămîntului. Fondurile alocate acestor activități vor crește de la 1,3 la 113,3 milioane de dolari. Celelalte creșteri importante ale investițiilor prevăzute de noul plan, pentru agricultură, privesc creșterea animalelor ale cărei credite cresc cu 200 la sută, producția de lapte și lactate — cu 400 la sută și pescuitul — cu 300 la sută.

Planul prevede o sporire cu 50 la sută a producției de sorg boabe și cu 83 la sută a celei de piper boabe. În același timp, producția de bumbac urmează să crească la 3 630 000 de tone, ceea ce reprezintă un spor de 33 la sută, iar cea de tutun cu 29 la sută, ceea ce înseamnă că va atinge aproximativ 450 000 de tone.

Potrivit previziunilor planului, în agricultura Indiei 15 produse importante urmează să marcheze sporuri însemnate de recoltă.

În cadrul măsurilor de realizare a obiectivelor amintite, planul fixează suprafața cultivată cu varietăți de înalt randament la 24,8 milioane de hectare, față de 9 milioane de hectare cultivate cu asemenea varietăți în anul agricol 1968-1969.

AFGANISTAN

În Afganistan a fost adoptat un program de modernizare a agriculturii în cadrul căruia Banca de dezvoltare agricolă a țării va pune la dispoziția producătorilor agricoli credite pe termen mediu și pe termen lung, pentru achiziționarea de material agricol și executarea de lucrări de irigație de mică anvergură.

După cum se știe, 80 la sută din populația Afganistanului trăiește de pe urma muncii în agricultură. Cerealele alimentare ocupă peste 90 la sută din suprafața cultivată a țării. În urma îndeplinirii noului program se prevede ca valoarea producției agricole afgane să sporească cu echivalentul a 12 milioane de dolari.

ZAMBIA

Agricultorii zambieni sînt încurajați de autorități să cultive produse cerute la export și să ridice productivitatea muncii în agricultură.

Zambia urmează să aloce sume importante unor programe de formare profesională și de colonizare agricolă, menite să ducă la o creștere rapidă a numărului celor care cultivă produse exportabile la un nivel agrotehnic satisfăcător.

Jumătate din cei aproximativ 4 milioane de locuitori ai Zambiei sînt agricultori. Dar, pînă în prezent, cultura plantelor de interes comercial — mai cu seamă porumbul și tutunul — a fost practică cu precădere de agricultorii nezambieni.